

Cziczó Attila:

Péter és Viktor már nem barátok

szatíra

©2025

www.cziczo.hu

szereplők:

PÉTER

VIKTOR

ANTÓNIA

VIVI

TOMI

Kedves Olvasó!

Ne higgy el semmit! Mert ilyen nincs. A valóság egészen más, emez csak egy nagy maszlag. Hozzáértést se kérj számon írásomon! Hemzseg a tárgyi hibáktól. Ki ismeri a birkák életét, az nem ír drámát. Aki pedig ír, az semmit sem tud a birkák valóságáról. De a mesékről annál többet! Ez is az. Egy világraszóló barátság története. Két férfiről. Egyikük az öregebb. Hatvanon túl a férfi már nem hajol le feleslegesen. A negyvenen inneni az mindenért. Így volt ez mindig.

És mindig is így lesz.

A birka nemes állat, bár buta.

A barátság örök, bár ritka.

Ha a barátság lenne buta, a birka pedig ritka, akkor nem születhetett volna ilyen színjáték.

De nem így van.

Jaj, de jó ez nekem!

S így neked is.

Ez legyen végszava bevezetőmnek!

1.

(Helyszín: egy tiszafehérvári kúria egykor díszes, ma már kopottas nappalija. A hátsó falon két ajtó, szemben – a nézőkre nézve! – a pusztára néző hatalmas panorámaablak. Még áll a karácsonyfa, karácsonyi fotók mindenfelé, de a falakon, bútorokon már szilveszteri díszítés. Mert Szilveszter este van. Középen egy alacsony asztal, körülötte párnák: imitált japán teríték. Tomi, a major mindenese fogadja a vendégeket. Vivi és Péter érkezik. Vivi macskanő jelmezben: nagyon kihívó és formás megjelenés. Péter Elvis Presleynek öltözve, úgy is viselkedik, mint a Király.)

TOMI Köszöntlek benneteket! A gazda is hamarosan érkezik. De még tart a kúra.

PÉTER (gúnyosan) Milyen kúra?

TOMI (átgondolja) Hatóránként.

VIVI De szép retró ház!

TOMI (téblából) Bocsánat, ezt fel kell olvasnom. Mert etikett. A Zsolti írta. Hm. (egy díszes kártyáról felolvassza) Megkérjük vendégeskedő testvéreinket, hogy az étkezés helyszínére történő belépés fogantatosítása előtt vegyék le utcai cipőiket. A lábbelik elhelyezése úgy történjen, hogy a cipők orra a bejárat felé, azaz kifelé nézzen. A küszöbre rálépni nem ildomos. Az asztal mellé elhelyezkedve lábaikat húzzák maguk alá, talpukat soha ne mutassák embertársaik felé. A vacsora alkalmával a vendéglátók ülnek az asztal jobb oldalára, és velük szemben helyezkednek el a meghívott vendégek. Az intim szféra tisztelete követelendő, nem ildomos egymáshoz közel ülni, vagy felebarátainkat megérinteni. A hosszas szemkontaktus kimondottan nem ildomos. (nagyot sóhajt, elteszi a kár-

tyát) Jó étvágyat és kellemes együttlétet kívánok az év utolsó estéjéhez. (elindul)

VIVI De édes!

TOMI (megáll, nem fordul vissza) Örülök, hogy újra láthatlak, Péter. (kimegy)

VIVI (néz utána) Ez minek öltözött? Paraszt-nak?

PÉTER (néz Tomi után) Nála voltam gyakornok egyetem után. (rázza a fejét) Gondolnád?

VIVI Nem gondolnám. Ki az a Zsolti?

PÉTER A telepvezető-helyettes. Imádja az egzotikumokat. Mondjuk, semmi dolga nincs, ráér.

VIVI Az nem te vagy? A helyettes.

PÉTER Nem. Én a diákrészleget vezetem.

VIVI Fúj. Az olyan tanáros, nem?

PÉTER Ezek csak címkék. Semmi jelentősége.

(Péter a könyvespolchoz lép, megsimogatja az egyetlen könyvet, ami sok csecsebecse között lapul meg. Lefújja róla a port.)

PÉTER A könyv. A!

VIVI Biblia? Vagy mi?

PÉTER (témát vált) Miért kellett maskarában jönni?

VIVI Fogalmam sincs. De a meghívón rajta volt. (megöleli) Szeretlek.

PÉTER Furcsa nekem ez a jelmezbálosdi. Viktor nem ilyen.

VIVI Nem mindegy? Csini vagyok. (lelkes) Te meg király! Az én királyom.

PÉTER (eltolja) Az vagyok. (elhomályosul a tekintete) Az vagyok. (nagy sóhajjal körülnéz) Judittal voltam itt utoljára.

VIVI (a falon Judit és Péter karácsonyi fotóját nézi) Aha.

PÉTER (észreveszi, mit néz partnere) Tavalyi.

VIVI (sértetten) Aha.

PÉTER (nézi az asztalt) A földről eszünk?

VIVI Szerintem ez kínai teríték.

PÉTER Japán inkább.

VIVI Az ugyanaz, nem?

PÉTER Egyáltalán nem. Mindkettő Kelet, ennyi.

VIVI Amit felolvasott a Tomi, az parancs, vagy vicc? (nem várja meg a választ) Miért van a falon a képed Judittal?

PÉTER Mit tudom én! Antónia nehezen fogadja el, hogy szétmentünk.

VIVI Az elválást nagyon nehéz elfogadni.

PÉTER (kinéz a hatalmas panorámaablakon) Láttál te már ekkora ablakot?

VIVI Mekkora?

PÉTER (mutatja) Ekkora.

VIVI (végigméri) Még nem. És Judit nem akar veled találkozni már?

PÉTER (megvonja a vállát) Nem hiszem. (mutatja a tájat) Azért ez a látvány megfizethetetlen.

VIVI (nézi) Tiszafehérvár. (megöleli Pétert) A tiszai puszta. Ugye? (a messzeséget kémleli) Az ott mi?

PÉTER Az ott Újváros. A Tisza másik oldala. Ott nyugszik a Nap.

VIVI Itt pedig kél. (hosszú, áhítatos csend) Igen, Újváros. A túloldalon. (sóhajt) Ott élnek amazok.

PÉTER (megpuszilja) Kit érdekelnek amazok! Tiszafehérvár a világ közepe.

VIVI (álmodozva) Bár miénk lenne az egész!

PÉTER Még sokat kell dolgozni, de egyszer nekünk is lesz egy.

VIVI (ijedten) Dolgozni?

PÉTER (bólint)

VIVI (kirázza a hideg) Tényleg le kell venni a cipőt?

PÉTER Szilveszterkor csak nem! (téblából) Na jó, vegyük le! (leveszik)

VIVI El akarsz innen menni?

PÉTER Egyszer igen. A sajátomba. Birkákból már nem lehet megélni. Így biztosan nem. Váltani kell!

VIVI (titokban kameráz a mobiljával) Miért, szerinted Viktor már nem jól vezeti ezt a birkatelepet?

PÉTER (bizalmatlan) De, jól vezeti.

VIVI Meg amúgy is ti csak a birkákhoz értek, máshoz nem. (elteszi a telefont, hozzábújik) Én örülök, hogy itt dolgozol. Még az is lehet, hogy egyszer majd a tiéd lesz, és akkor...

PÉTER (közbevág) Nekem saját kell. De elnöki ambícióim most még nincsenek.

VIVI De legyenek! És itt!

PÉTER Jönnek már? (halkan) A Feri bátyáról ne nagyon beszélj!

VIVI Miért beszélnék? Kitagadott az a pizsok, mikor hazudott a világnak.

PÉTER Akkor se.

VIVI Fázik a talpam.

PÉTER Akkor vedd vissza!

VIVI Nem merem. (nézi a cipőket) Jól raktuk?

PÉTER Mit?

VIVI A cipőket. A lábbelik elhelyezése úgy történjen, hogy a cipők kifelé nézzenek.

PÉTER Akkor jó.

VIVI De melyik a kifelé? Az udvar felé, vagy Újváros felé?

PÉTER (megvonja a vállát) Mindegy. Legyen az udvar. Az a keleti oldal.

VIVI Újváros meg a másik. Jó. (felsikolt) Jaj! A küszöbre ráléptünk? Mert nem il-domos.

(Érkezik Viktor és Antónia.)

VIKTOR (megöleli Pétert) Drága barátom, hát eljöttél! (csubakka hangot ad ki) Te! Te!

PÉTER (próbál kitérni az ölelés elől) Köszönjük a meghívást. (bemutatja Vivit) Bemutatom Vivit, életem legújabb párját.

VIKTOR Mivi?

VIVI Vivi.

VIKTOR Jól van. Miért nincs rajtad cipő? Felfázol, lányom.

VIVI (zavartan) Akkor visszaveszem.

VIKTOR (Péternek) Ez a Karácsony már nem volt az igazi.

PÉTER (diszkréten) Áldoztatok?

VIKTOR (súgva, bizalmasan) Persze. De csak egyet. Egy jerkét.

(A falon egy fotó négyükről: Antónia, Judit, Viktor és Péter mosolyog a kamerába.)

VIKTOR (a képre mutat) Régen minden szebb volt. És békésebb. (mereng) Itt van Antónia is, csak illedelmesen a háttérbe húzódott.

ANTÓNIA (eddig illedelmesen a háttérbe húzódott) Szervusz, drágám. (megpuszilja Pétert, miközben végigméri Vivit) Örülök, hogy jöttetek.

VIVI (esetlenül kacsint)

VIKTOR (Péternek) Rajtad sincs cipő?

PÉTER Az etikett.

VIKTOR Francba vele! Vedd fel!

PÉTER (felveszi)

VIKTOR (csubakka hang) Együnk! (nézi a terítéket) Ez meg micsoda, Antónia?

ANTÓNIA Ganajicsu.

VIKTOR Ganaj?

ANTÓNIA Ganajicsu. Japán újévi teríték. Arra gondoltam, ezúttal e távoli rokon nép hagyományai szerint búcsúzunk az óévtől. A hétacu hagyományai szerint főztem Szandival. Ennek lényege, hogy miközben felidézzük az élő és elhunyt báránykák emlékét, megsütjük őket a tepsiben, majd megfűszerezünk...

VIKTOR (közbevág) Tömören.

ANTÓNIA Jó. Tehát a megsült húst egy kis tenccsával szórjuk meg, hogy elérhessük jellegzetes sötét színét. Szilvabefőttel és macsás joghurtszószos uborkával tálaljuk. Amint látjátok, minden teríték mellett találtok egy-egy kis harangot, amit vacsora közben használunk majd, hogy megszólaltassuk a 108 harangszót.

VIVI (némán pityereg)

PÉTER Miért pont 108?

ANTÓNIA (szárazon) Csak.

VIKTOR Nagyszerű. Legyünk modernek! Macás joghurtos uborka is lesz, barátom. (megszagolja) Illatos. (Péter jelmezét nézi) Ez mi rajtad?

VIVI (ijedten Viktorra néz) Nem jelmezben kellett jönni?

VIKTOR (kérdően néz Antóniára)

ANTÓNIA (vonogatja vállát) Én nem tudom.

VIVI (könnyes szemmel) Az volt írva, hogy dreszkód vitetie.

VIKTOR Hova?

VIVI A meghívóra.

PÉTER (rázza a fejét) Dress code white tie.

VIKTOR Miért anglusul?

PÉTER (Vivinek) Az nem jelmezt jelent.

VIVI Azt hittem!

VIKTOR (Antóniának) Volt meghívó?

ANTÓNIA Balázska biztos... Tudod milyen lelkes tud lenni! De jövőre már nem dolgozik itt.

VIKTOR Meghívó? A terembúráját! (kacagva) A titkár az titkár, ugye? (Péter vállát ütögeti) Látod, barátom, mi ilyen elitek vagyunk. Nézd, mibe öltöztetett minket ez a Balázska! (csubakka hang) Együnk! (Antóniának) Hogy-hogy nem dolgozik már itt?

ANTÓNIA (súgva) Felmondott. (fennhangon) Tálalunk rögvést. (kikiabál) Mátéka! Addig fogyasszatok némi italt! (sietve kimegy)

VIKTOR Körömpálinkát, ugye barátom? Nem is ezt a hígfos japán szakét.

VIVI (sírva) Pezsgőt szoktam inni.

VIKTOR (nézi Vivit) Ez meg kicsoda?

PÉTER Életem új párja. Vivien. (Vivinek) Mi bajod van?

VIVI (sír) Szegény kis báránycsókák!

VIKTOR Miért van cicának öltözve?

PÉTER (Vivinek) Mi van velük?

VIVI Megölik őket.

VIKTOR Élve csak nem ehetjük meg!

VIVI (sír)

VIKTOR Angyalom, nem szereted a báránysültet?

VIVI (sírva) De. Nagyon.

VIKTOR Akkor ne illegesd itt magad! És ez japán!

PÉTER Menj, szedd rendbe magad! Szétfolyt minden a képeden.

VIVI (szipog) Ugye nem fáj nekik, amikor megölik őket?

VIKTOR (komolyan) A birkák sorsa nekem mindegynek fölötte áll. Itt csak úgy ölünk, ha nem fáj. Báránycsok is.

VIVI Akkor jó. (kimegy)

(Viktor és Péter az ablaknál pálinkáznak, érzékenyen nézik a tájat.)

VIKTOR A tiszai pusztá.

PÉTER A tiszai pusztád.

VIKTOR (csubakka hang)

PÉTER (bátortalanul) Ezt miért csinálod?

VIKTOR Mit, barátom?

PÉTER Ezt a hangot.

VIKTOR (csubakka hang) Hát nem érted?

PÉTER Nem.

VIKTOR Te vagy az én Csuvim. Én vagyok a te Han Solod. Életre barátok. Karácsonykor adta a tévé. Meghatódva néztem.

PÉTER Ja!

VIKTOR Nem tetszik?

PÉTER De, tetszik. Csak nem hasonlít.

VIKTOR Mi nem hasonlít?

PÉTER A hang. Amit csinálsz.

VIKTOR (csubakka hang)

PÉTER (csubakka hang)

VIKTOR (csubakka hang)

PÉTER (csubakka hang)

VIKTOR (csubakka hang)

PÉTER (csubakka hang)

VIKTOR (csend) Ami azt illeti, a tiéd tényleg jobb. (témát vált) Ím, a világ legszebb birkamajorja!

PÉTER (bólogat)

VIKTOR Miklós tante álmodta meg.

PÉTER (kijavítja) Miklós erbonkel.

VIKTOR (határozottan) Miklós tante. (folytatja) Aztán a Matyi gróf államosította. Pusztult is. Amikor atyám lett a téeszelnök, akkor alakult valamelyst.

PÉTER A Jancsi bácsi.

VIKTOR Bizony, a Jancsi bácsi. Atyám a két kezével építette, óvta ezt a majort. Kom-bájnon ült. 56 tonna volt alatta. Tette a dolgát. Az államért, a családjáért. Ér-

tünk. (elmereng) Apám sosem vert. Kellett volna pedig! Rosszcsont egy kölök voltam. De megtanított mindenre. És lám, újra a családunké a birtok. (elkomorul) Valamikor 1000 anyajuh volt a tulajdonunk, ma már 900 sincs. Fogyunk. Pedig amelyik 'tögy' a tejet adja, az a jövőt táplálja. (tánclépésekkel) De ez egy fantasztikus év lesz.

PÉTER (megvonja a vállát)

VIKTOR Mi ez a pesszimizmus, édesöcsém?

PÉTER Ahogy te szereted a nyájadat, úgy senki sem szeret senkit. Becsüllek és irigylek ezért.

VIKTOR Így gondolod?

PÉTER Így. Csak...

VIKTOR (kiabálva közbevág) Mit csinálsz?

(Kintről kutyaugatás hallatszik.)

VIKTOR (az ablakon kiabál ki a kutyának) Gergő, ül! Mit csinálsz? Ez a kutya csak a füvet szereti. Én meg szedhetem össze utána a kutyagumit a pázsitról. Menj onnan! Helyedre, Gergő! Rosszcsont egy kutya vagy. (folytatja) Nem egy illemtudó jószág. Hol is tartottam? Persze! Péter, mi ketten építjük a várat. Ezt persze csak képletesen mondom, metaforaként, hiszen nem várat építünk, hanem ólakat, jászolokat, karámokat ésatöbbi. Nem kell szó szerint értelmezni, hogy várat építenénk, hiszen ez így nem igaz, sőt, netalántán nagyon furcsán is hangzik. Inkább az átvitt értelmű jelentést kell fölfedezni mögötte! Nehogy félreérts, csak azért magyarázom el részletesen a metafora jelentését, hogy megérthesd szándékomat.

PÉTER Babitsot bezzeg nem érted.

VIKTOR Kicsodát?

PÉTER (legyint) Megértettem egyből. Nem annyira bonyolult.

VIKTOR Valóban? Látod, egyre jár az agyunk. Az eszünk. A lelkünk. A szívünk!

PÉTER (bólogat)

VIKTOR Vállvetve harcolunk a szebb jövőnkért. Együtt. Egymást segítve. Hiszen mi... Hiszen mi ugyanazok vagyunk.

PÉTER Mint Kosztolányi és Esti Kornél.

VIKTOR Úgy van. Nem ismerem őket, de úgy van, barátom. Nem vagyok művelt, de szentimentális annál inkább.

PÉTER (elérzékenyül) Amikor trágyába léptél, én levettem a cipőmet, és odaadtam neked. Mert még a lábunk is ugyanakkora.

VIKTOR (elérzékenyül) Mindenben egyezünk.

PÉTER A fodrászunk is ugyanaz.

VIKTOR Még a PIN kódunk is.

PÉTER Az is. Illetve az már nem, de az volt.

VIKTOR (könnyezve) Már nem ugyanaz? Sebjaj. A hívólistánk azonos.

PÉTER A partnerek. Igen.

VIKTOR Partnerek vagyunk. Társak.

PÉTER A mesterem vagy.

VIKTOR Te a tanítványom.

PÉTER (bambul) Megtanítottál mindenre.

VIKTOR Hiszen érted vagyok. S te értem. Ugye, barátom?

(Csodás zene hangjai erősödnek fel, minden rózsaszínre változik körülöttük, a háttérben megjelenik a két nő, mindkettejük arcán könnyes mosoly – mindez csak Viktor ábrándja.)

PÉTER Te vagy az én Micimackóm.

VIKTOR Te vagy az én Malackám.

PÉTER Te vagy az én Bubóm.

VIKTOR Te vagy az én Csőrmesterem.

PÉTER Te vagy az én Tomom.
VIKTOR Te vagy az én Jerry.
PÉTER Te vagy az én Frakkom.
VIKTOR Te vagy az én szmokingom.
PÉTER Te vagy az én Budám.
VIKTOR Te vagy az én Pestem.
PÉTER Te vagy az én legjobb barátom.
VIKTOR Te vagy az én legjobb barátom.
PÉTER Szeretlek, Viktor!
VIKTOR Szeretlek, Péter!
EGYÜTT Szeretlek, barátom!

(A zene hirtelen leáll, a fények újra visszaváltoznak eredeti kopottságukba, a két nő is eltűnt a háttérből. Viktor kérdően néz Péterre.)

VIKTOR Ugye, barátom?
PÉTER (nem figyel) Pardon, nem figyeltem.
VIKTOR Nem figyeltél? Nem baj. Mostanában ránk jár a lúd. Jaj, de utálok a baromfikat! A Feri hisz bennük. Csirkézzzen csak, ha az kell neki! (szomorú szentimentalizmussal) Először a Gyuri bácsi, majd a Lajos, most meg ez a Feri. Elhagytak mind. Ha így jó nekik, hát legyen! Nekem nem hiányoznak. Nem vagyok elég illusztris barátnak? Vagy mi? Miért nem volt jó nekik úgy, ahogy? Együtt építettünk egy világot a birkáinknak. De nekik disznó kell, meg a tyúkok. Aztán jött ez az ügy... Hisz tudod!
PÉTER (nem tudja) Tudom.
VIKTOR Az az asszony...
PÉTER Kati néni.
VIKTOR Nem mondjuk ki a nevét ebben a házban! (fuldoklik az idegességtől) Az a némberek meg a Judit. A saját lányom, a te feleséged. Hogy tehették velem? Hogy?

PÉTER Ezt visszacsinálni már nem lehet. (bátortalanul) De mi is történt, Viktor?

VIKTOR Ez tuba.

PÉTER (meghökken) Tuba? Inkább tabu.

VIKTOR Azt mondtam.

PÉTER Tubát mondtál.

VIKTOR (legyint) Neked minden titkomat elmondom.

PÉTER Nem mindet.

VIKTOR A barátok közt így megy ez. Azt is nézem ám a tévében! Nagyon szép történet. De mindegy is. Antónia sokat dolgozik, hogy rendbe jöjjünk. Szeretne egy kisbabát. Egy fiúcskát. Ebben a korban? Hogyan? Minek?

PÉTER Lesz egy fiúcskád, aki mindent örököl.

VIKTOR Dehogyan lesz! Már nem me(gy)... Nem lesz.

PÉTER Akkor minek a kúra?

VIKTOR (legyint) Nekem egy örökösöm van, te. (elmereng) Antónia jó feleség. Jó aszszony. De a lányom hogyan árulhatott el?

PÉTER (felcsattan) Tudod jól, hogy nem ő csinálta!

VIKTOR No lám! Te még mindig a Judit férje vagy. Az is maradsz, hidd el!

PÉTER Nem akarok a Judit férje lenni. Azt akarom, hogy ő legyen a feleségem!

VIKTOR Ez most meglepett. Még visszacsinálnád?

PÉTER Mit?

VIKTOR A házasságot. Most mondtad.

PÉTER Dehogyan azt mondtam! Azt nem akarom, hogy úgy emlegessenek, hogy én vagyok a Judit férje. Én egy önálló entitás vagyok.

VIKTOR Héhó! Ez nem Újváros. (félelmetesen) Ilyen szavakat itt nem használunk. Illetlenség.

PÉTER Bocsánat. Csak fáj még ez a ledegradálás. Én Péter vagyok, a független.

VIKTOR Barátom, te nagyon megváltoztál. Kimosták az agyad? Ki ez a Szilvi, akivel jöttél? Ugye nem egy libaügynök?

PÉTER Ez? Dehogy. És Vivi a neve.

VIKTOR Ajánlom is! Naponta akarnak besurranni ide disznósok, csirkések, lovasok. Még csak az hiányzik, hogy a marhások is megtaláljanak!

PÉTER (felszisszen)

VIKTOR Múltkoriban egy vegánt találtunk.

PÉTER (megugrik) Vegánt? Hát már itt is megjelentek?

VIKTOR Mindenhol ott vannak.

PÉTER Mindenhol.

VIKTOR Kiléptek az illegalitásból, már a saját lábukon állnak. Egyre erősebbek. Vonulgatnak, mint az ürök. Be kell tiltani!

PÉTER (mereng) Egy lecsó azért... (nagyot nyel) Az nem rossz.

VIKTOR (nagyokat nyel) Lecsó. (sóhajt) De báránykolbásszal! Nekünk a birka az életünk. A múltunk, jelenünk, jövőnk. Az alaptörvényünk.

PÉTER A birka.

VIKTOR Megtörtük őket. A birka a legbutább teremtmény a világban. S ezt mi értük el, a mi munkánk gyümölcse. (elérzékenyül) Imádom ezt a munkát.

PÉTER Viktor, nem gondolod mégis, hogy váltani kellenne?

VIKTOR (érdeklődve) Mire váltsunk, Péter?

PÉTER Valami másra. Másképpre.

VIKTOR Nocsak! Amióta világ a világ, a mi nemzetünk birkákból, birkákkal és birkákért él. A Tiszavidék nem tűr más jószágot. Azt mondják, a varjú egy okos állat. Madár. (kirázza a hideg) Mert kiveszi a tojást a pohárból. Láttam a tévében. Aztán miért lenne okos? Én is kiveszem a tojást a pohárból, ha kell. Dehogy okos! Illúzió, semmi több. Nincs

okos állat e világon. De buta csak egy van. A birka. Jól megvagyunk így. Nem kell okoskodni.

PÉTER Nem kell. (csend) Voltál a klinikán?

VIKTOR (felkapja a fejét)

PÉTER Kivizsgáltak? Remélem, az egészséged rendben van!

VIKTOR (csend) Mégis hogy képzeled a váltást?

PÉTER Még csak érlelődik bennem a gondolat. Gépesítés, technológia, szaporítás, mesterséges...

VIKTOR (kacagva közbevág) Érlelődik, mint a jó portói Queijo Serra da Estrela. (nagyokat nyel) Egyszer a mi sajtunk is lesz olyan fenséges, hiszek benne. (kinéz) Ekkora voltál. (mutatja) Kis bozontoska voltál, amikor megismertelek. Megláttam benned a jövőt. Mindent megtanultál melletttem. És Lajos mellett. Nemsokára te jössz, Péter. Tiéd a jövő. Most még foglalkozz az ifjúsággal, de hamarost legfentebbre léphetsz, barátom. (elindul) Jöhetne már az a vacsora! (Péternek) Mondanál még valamit, barátom?

PÉTER (mereng) Amikor fiatal egyetemista birkalitaszosként szájtátva néztem, ahogy a puszta újra a te irányításod alatt kezdett virágozni, te is a változásról beszéltél.

VIKTOR Én?

PÉTER Tizennyolc éve, amikor még egy újabb Újvárost álmodtál, akkor mondtad, hogy a változás fontos.

VIKTOR Azt mondod, hogy azt mondtam?

PÉTER Azt.

VIKTOR (gondolkozik) Nem mondtam.

PÉTER Nem?

VKTOR Sosem.

PÉTER Hát jó!

VIKTOR Együnk! (kikiabál) Antónia! (Péternek) Még egy kupicával?

PÉTER Igaz is, igyunk még eggyel!

(Viktor tölt Péternek. Antónia tálal, majd valamennyien leülnek a földön heverő párnákra. Viktor dülöngél, nehezen ül a földön.)

ANTÓNIA Viki merre van?

PÉTER Vivi a neve. Hamarosan jön. Kikerázza magát.

ANTÓNIA (szaglászik) Viktor, már megint rózsaszínben láttad a világot? Te szentimentális öregember, te!

VIKTOR (nehezen ül a párnán) Hogy lehet ezen ülni?

ANTÓNIA (mutatja az ételeket) Drágáim, ez a gajicsu. Tepsiben sült bárány.

VIKTOR Antónia mindig gyönyörűen talál.

PÉTER (kijavítja) Tálal.

VIKTOR Azt mondom.

ANTÓNIA Hol van már ez a lánykád, Péter?

PÉTER (kiabál) Gyere már!

ANTÓNIA Ne ijedjetelek meg, tencsával van megszórva. Ez itt mellette szilvabefőtt, az pedig macsás joghurtszószos uborka. (megfog egy harangot) Most pedig csengessük meg a harangokat, ezt összesen huszonhét alkalommal kell megtennünk, hogy megszólaltathassunk 108 harangszót.

VIVI (jön vissza gyönyörű új sminkben, gyorsan leül) Bocsánat. Csak a véce nem ment le.

VIKTOR (kijavítja) Illemhely.

VIVI Ja, az.

ANTÓNIA (szabadkozik) Öreg már ez a ház. Dugul a szennyvíz. Meg a gáz is ereszt. (legyint) Minden megy tönkre.

VIKTOR Majd kihívom a Lőrincet. (Antóniának) Ez meg kicsoda?

ANTÓNIA (súgva) Péter új csaja.
 VIKTOR (Vivinek) Te bezzeg csak leszökkensz azzal a formás kis popsiddal. Hogy hívnak téged lányom?
 VIVI (újra bemutatkozik) Vivi vagyok.
 VIKTOR (Antóniának) A Judit azért szebb volt.
 ANTÓNIA Jó étvágyat, drágáim! (ennének, de közbevág) Hoppá! Harangszó!

(Mindenki csenget egyet, Viktor bezzeg rázza a harangot.)

ANTÓNIA Viktor! Csak egyet. Most át kell számolnom. (számol) Mennyit csöngettél?
 VIKTOR (csenget még egyet) Ezzel együtt hetet.
 ANTÓNIA Az 10 összesen, marad 98, tehát... (csenget kettőt) Marad 96, akkor még 24 alkalommal csenget mindenki egyet!
 VIVI (körbenéz) Imádság nem kell?
 ANTÓNIA Nem szoktunk.
 VIKTOR Nosza, ájtatoskodjunk!

(Mindenki motyog valamit, majd Viktor nyúl az ételért, ezzel jelezve, hogy ennyi elég volt az imából, lehet vacsorázni.)

VIKTOR (próbál enni) Ezen nem lehet ülni! Illegek, billegek.
 ANTÓNIA Viktor, kérlek!
 VIVI (Péternek) Miért csengettünk?
 PÉTER Mert. Egyél!
 VIVI (sértetten) Goromba vagy.
 PÉTER (megpuszilja) Nem vagyok.
 ANTÓNIA (sírva felpattan)
 VIKTOR (eszik tovább) Ne puszkodjatok előtte. Nem bírja.

(Zavart csendben ülnek, Viktor eszik csak. Antónia telefonál. Judittal beszél, csak szófoszlányokat hallanak a többiek: hiányzol, szeretlek, megoldjuk, apád ésatöbbi)

VIKTOR (szárazon) A lányával beszél. Óránként felhívja. Együnk!

VIVI (súgva Péternek) Az a Judit?

PÉTER Az.

VIVI Megmondtam!

PÉTER Nem mondtad meg.

VIKTOR (Antóniának) Gyere már!

ANTÓNIA (leül) Elnézést.

VIKTOR (esznek) Ezen nem lehet ülni! (feláll nagy nehezen) Hozok egy hokedlit. (kimegy)

ANTÓNIA Ne haragudjatok. Néha előtör belőlem. Az anyaság. Már dolgozom rajta, majd elmúlik.

VIVI Anyának lenni nagyon szép.

PÉTER Egyél!

ANTÓNIA Talán egyszer Viktor is megbékél az én drága Juditommal!

VIKTOR (jön vissza egy hokedlivel) Mivel békülök meg?

ANTÓNIA Semmi.

PÉTER Pazar egy vacsora.

VIKTOR Japán. A Kelet az új Nyugat. Arra kell nyitni.

VIVI Keletre?

VIKTOR (Péternek) Milyen birkáik is vannak?

PÉTER Fehér. Japán fehér birka.

VIVI (nevetve) Pedig sárgák.

PÉTER (mérgesen néz rá)

VIVI Tudom, rasszizmus. Bocsánat.

VIKTOR (csend után) Ferdeszeműek.

ANTÓNIA (mindenki kacag, csak ő nem) Na!

VIKTOR Jól van, ma nincs rasszizmus. (szigorúan) És nem vagyok öregember.

ANTÓNIA Csengessünk!

(Csengetnek. Viktor hetet, Péter hármát, Vivi négyet, Antónia egyet.)

ANTÓNIA (számol) Van még 81... (csenget egyet) Van még 80. Az 20x4.

VIVI (Péternek) Annyi?

PÉTER Annyi.

VIVI (eszik) Drága egy ilyen vacsora?

VIKTOR Persze, hogy drága. De most telik. Ha majd nem telik, akkor mást eszünk.

ANTÓNIA Annyira nem drága, drágám.

VIKTOR Antónia tudja, mikor kell költeni. Jó háziasszony.

ANTÓNIA Nem kell túlozni.

VIKTOR De, de, édes hitvesem. Jó asszony, jó feleség, jó anya vagy.

ANTÓNIA (felsír)

PÉTER A család az család.

VIKTOR Bizony, a család az család.

ANTÓNIA (könnyes szemmel) Én sem mondhatnám szebben: a család, az család.

(Mindenki Vivire néz.)

VIVI (zavartan) Igen, a család.

PÉTER (esznek) Viktor mesélte, hogy megjelentek a vegák.

VIVI Vegák? Itt?

ANTÓNIA Elzavartuk mindet.

VIKTOR Mindet. Itt ólálkodnak a környéken. Itt vonulgatnak. De majd a Sanyi bácsi oda-csap.

ANTÓNIA Be kell tiltani!

PÉTER (befejezte az evést) Köszönöm.

ANTÓNIA (sértetten) Nem ízlik?

PÉTER Elég volt, televagyonok.

VIKTOR Egyél, barátom!

ANTÓNIA Szedjek még?

PÉTER Bevallom, már kezdem megunni a birkát.

VIKTOR (lecsapja a villáját) No!

ANTÓNIA Péter! Szabad illet mondani? Viktor, szólj hozzá!

VIKTOR (sértetten) Az illemszabály azt kívánja, hogy maradjak csendben. (csend) A birkatenyésztők keveset beszélnek, de ha beszélnek, akkor mondanak valamit.

ANTÓNIA (vár) Nos?

VIKTOR A kos az a kos, az ürü az ürü, a bárány az bárány.

VIVI (bólint) Igen.

VIKTOR (esznek) Donát javaslatára beraktunk húsz floridai trampli merinot. Aztán még év elején vettünk Lacitól kilenc rossz gelendzsi medvemufont. Drága volt. Ez is birkaféle, azt mondja. Kipróbáljuk.

ANTÓNIA Látod, Péter, színesedünk, gyarapodunk, haladunk a korral. Próbálkozunk modernnek lenni.

VIKTOR Nem értem még ezt az új rendszert. De amit megtanultam az iskolában, azt tudom. Amit látok a tévében, azt tudom. Több nem kell.

PÉTER (szólna)

VIKTOR Mondjuk ki: konzervatív vagyok. És? Vállalom. Nekem a filmben a kosztüm, a színházban a díszlet, az ebédnél a hús, a reggelinél a körömpálinka, az irodában a férfi, a konyhában a nő, a zenében a klarinét, a sportban a labda, a regényben a leírás, a versben a rím, a tudományban a pirula, az autóban a benzin, a gyárban a kémény, az udvaron a kerítés, a telefonon a gomb, ami fontos. Nem

szerelem az újításokat. A gyökerek szá-
mítanak. A múltunk.

VIVI (bólint) Igen, a gyökerek.

VIKTOR (feláll, elindul) Gyere, Péter, megmu-
tatom neked ezeket az új állatokat!
(súgva) Szili sógor pörköltet csinált a
pásztoroknak, tán nekünk is jut belőle!

PÉTER (megy mögötte) Én annyira nem szeretem
már a pörköltöt.

VIKTOR Fejezd be a nyafogást! Amúgy pörköltet,
úgy mondjuk. (kimennek)

ANTÓNIA (fennhangon) Ezek a fiúk! Csak a páros-
ujjú patások érdeklik őket. A kérődzők.
(végigméri Vivit) Nem ilyennek képzel-
telek.

VIVI Azért jó, hogy végre találkoztunk! Te
sem olyan vagy, amilyenek...

ANTÓNIA Amilyenek? Folytasd a mondatot, ha már
elkezdted!

VIVI Öregebb vagy, mint hittem. De jóféle
öreg.

ANTÓNIA (nem figyel, egy laptopot vesz elő)

VIVI Sehol sem látni rólad fényképet. Nagyon
titokzatos vagy. (bambán néz) És te
amúgy mit csinálsz?

ANTÓNIA (pötyög valamit a laptomon)

VIVI Mármint hogy mi a munkád?

ANTÓNIA A család hekkere vagyok.

VIVI Tényleg? (viccesen) Mesélj!

ANTÓNIA Rólam vagy rólad?

VIVI Vicces.

ANTÓNIA (kinéz) Nincs sok időnk.

VIVI (odaadja a mobilját) Én szeretem Pétert.
És megvédem minden rossztól.

ANTÓNIA (a mobilról tölt le valamit a laptopra)
Meg is kell.

VIVI Azt tudtad, hogy a nagyapja az Ejnstejn
volt?

ANTÓNIA (nem figyel) Persze.

VIVI A dédapja meg a Széchenyi gróf.

ANTÓNIA (szuszogva figyeli a képernyőt)

VIVI Az apja meg Pólmekartni.

ANTÓNIA (felnéz) Mi van?

VIVI Péter mondta. Majd bemutat nekik.

ANTÓNIA (nagyon néz valamit a laptopon)

VIVI (odahajol) Ja! Ez úgy lett, hogy Péter ideges lett, és beledobta a kádba a mobilomat. De azért felvett mindent.

ANTÓNIA (forgatja a laptopot, úgy nézi)

VIVI (kislányosan) Így szereti.

ANTÓNIA (felsír)

VIVI Mi baj van?

ANTÓNIA (sírva) Judittal is így csinálták a kádban. Hogy szerették egymást! És mégis elmúlt az a nagy szerelem.

VIVI Néha elmúlnak a... A dolgok.

ANTÓNIA Olyan boldog voltam, hogy Judit is elégedett, Viktor is elégedett, teljes volt a család.

VIVI Sajnálom. De már engem csinál a Péter. Azt mondta, feleségül vesz, és együtt építünk egy új családot. Mint amilyet te szerettél volna! Csak a miénk jobban sikerül, szerintem.

ANTÓNIA (szigorúan) Tiszaféhérvárra fáj a foga?

VIVI Szerintem nem. Máshol akar valami hasonlót. Sajnos.

ANTÓNIA (felkacag) Máshol! Hol? Hol? (újra erős) Viktor annyira szeretne egy kisfiút. Annyira! Én megadnám neki, de már... Hisz tudod! Hatvanon túl nem megy neki oly könnyen. Velem nem lenne gond, mert én ritka típus vagyok. De ő olyan elveszett tud lenni néha. Elmentünk Indiába, Csádba, Britanniába, Üzbegisztánba, mindent kipróbáltak rajta, de nem akar összejönni. Most csináljuk ezt a szerb kúrát, nagyon bízom benne, de én nem hiszem, hogy... Nem hiszem... (mérgesen

csapkod) Pedig úgy adnék neki egy fiúcskát!

VIVI (vigasztalón) Majd a kúra segít, hidd el! (félénken) Visszakapom a mobilomat?

ANTÓNIA (odaadja) Persze. (elteszi a laptopot) Mindenre van megoldásom, mindenben segítem, támogatom, de ezt valamiért nem tudom megoldani.

VIVI És a lányodból nem lehet fiút csinálni?

ANTÓNIA Lányból fiút?

VIVI Esetleg mástól nem kérhettek izét?

ANTÓNIA (hirtelen) Te is arra gondolsz, amire én? Ugye, hogy ez lehet csak a megoldás? Ugye?

VIVI Mi?

ANTÓNIA Péter.

VIVI Péter?

ANTÓNIA Igen, Péter. Megcsinál, lebabázok egy kisfiút, aztán el is felejtjük.

VIVI (bizonytalanul) A Péter téged?

ANTÓNIA Hidd el, megoldom. Van még bennem báj, csáb, libidó, vonzerő. Csak meglebben-tem a csípőm, és Péter már ugrik is. Egy gép vagyok, aki mindenre képes. Na?

VIVI (nem érti) Hova ugrik?

ANTÓNIA (folytatja) Mindent megkap tőlem Viktor. Amire csak vágyott, az úgy is lett. Nézz körül! Ameddig ellátsz, minden az övé. Gazdag lett. A leggazdagabb. Csak ezt az egyet nem sikerül megadnom neki. Csak ezt az egyet. Érted már?

VIVI (nem érti) Mit?

ANTÓNIA (hirtelen) Adok neked egymilliót. Életed végéig semmit sem kell tenned, mindened meglesz. Csak azt kérem, hogy nézz félre, amíg... (mutatja)

VIVI Amíg?

ANTÓNIA Amíg megtesszük Péterrel. Egemillió öró.

VIVI (sértetten) Azt hittem, forint. Hogy fizessenek öróval? Ez nem Örópa, ez Tisza-fehérvár.

ANTÓNIA Akkor azt kapsz. Egymillió forintot.

VIVI Csak egyet?

ANTÓNIA Tízet. Százat! Kapsz százmillió forintot.

VIVI Hú, az nagyon sok pénz. Több mint az egymillió.

ANTÓNIA Nagyon-nagyon sok.

VIVI Jól jön ám! Mert a körmöst, a hajformázókat, a kikerázós kenceficéket fizetni kell valamiből.

ANTÓNIA Ebből tudod fizetni. Életed végéig.

VIVI De miért adnál nekem ennyi pénzt?

ANTÓNIA Te tényleg nem érted?

VIVI Nem mondod ki egyértelműen.

ANTÓNIA (közelhajol) Azért adok ennyi pénzt, hogy Péter csináljon nekem egy babát, egy kisfiút. Akit Viktornak adhatok.

VIVI Hogyan csináljon? (megérti) Te azt akarod, hogy megcsaljon engem Péter?

ANTÓNIA Ez nem megcsalás. Ez csak üzlet. Egy munka. Egy feladat. Egy tranzakció.

VIVI (gondolkozik) Csak egy? Tényleg csak egy?

ANTÓNIA (billegeti a fejét) Kettő. Három. Amíg nem sikerül.

VIVI Hát jó. Akarsz kezet fogni rá?

ANTÓNIA Erre nem kell.

VIVI (elkomorul) És ha fájni fog a tudat, hogy te meg ő izéltatok?

ANTÓNIA Ne gondoldj rá!

VIVI Jó, megpróbálom. (leül, eszik) Még eszek. (egyből kijavítja magát) Eszem. Még nem végeztem, mert lassan mozog a szám.

(Jön vissza Viktor és Péter. Péter ijedten, felfehér arccal ül le az asztalhoz.)

ANTÓNIA Kedves állatok, ugye? (Péternek) Mi baj van, drágám?

PÉTER (döbbent motyogással) Ez nem birka... A floridai trampli merino az... Az krokodil.

VIKTOR (nevet) Dehogy krokodil! Merino. Nagy a szája, és? Az is birka. Donát nem beszél hüleségeket. Méghogy krokodil! Az zöld és hosszú. A merino pedig szürke és széles. Mint a birkák általában.

ANTÓNIA Ha Donát azt mondja, hogy birka, akkor birka.

VIKTOR Csak nem gondolod, hogy krokodilt adna nekem birka helyett!

PÉTER (rázza a fejét)

VIKTOR Jó. Lehet velem egyet nem érteni, de tudok, amit tudok. Amit megtanultam és megtapasztaltam. Kitanultam a birkázást. És tévét is nézek. Lassanként megértem ezt a világot. Jó, néha még bizonytalan vagyok. Ám azt kijelenthetem, hogy mindig csak az igazat mondom és képviselem. Mert aki tudatosan hazudik, az galád.

PÉTER Ady.

VIKTOR (nem érti)

PÉTER Ady Endre mondta. A költő.

VIKTOR Nem tudom kicsoda, de legyen! Akkor is igaz.

PÉTER Igaz is!

VIKTOR Nekem a szórakozás az nem kultúra, nem költők és írók szavalata. Ulti és muzsika. Megdolgoztatja az agyat mindkettő.

PÉTER Meg a tévé.

VIKTOR Héhó! A tévé komoly dolog. Az nem szórakozás. (kacagva) Igyunk egyet, aztán jöhet a tánc! (barátkozva) Ne civődjunk!

PÉTER Mára elég volt az italból.

VIKTOR Legyünk illumináltak! Hiszen mégis csak Szilveszter van.

PÉTER (leül) Vivi még eszik.

VIKTOR Akkor megvárjuk.

VIVI Pici a szám, ezért eszek lassan.

ANTÓNIA Eszem. Úgy mondjuk.

VIVI (fejéhez kap) Mindig elrontom.

VIKTOR (csend) Péter, miért veszekszel velem egyfolytában? No? (nincs válasz) Voltunk Londonban. Mocskos egy hely.

ANTÓNIA A kúra miatt.

VIKTOR Igen, azért voltunk. (legyint) A brit tudósok nem tudnak semmit. Mindegy. Megnéztük a Bákingem palotát. Ott lakik az anglus király. Hát! Amekkora az a kastély, rámegy a gatyájuk az illetékre! Már ha illetékköteles! (Antóniának) Az?

ANTÓNIA (bólint) Pezsgőt? (Vivinek) Azt szoktál, ugye, drágám? (tölt)

PÉTER Viktória királynő volt az első, aki a palotát hivatalos rezidenciájává tette.

VIKTOR Nocsak! (Antóniának) Ez a gyerek mindent tud.

ANTÓNIA Biztosan Pólmekartni miatt.

VIVI (iszik) Igen! Mert ő...

PÉTER (közbevág) Más világ volt az még! (Antóniának) Egy asszony uralkodott.

VIVI (csodálkozva) Nő volt a király?

ANTÓNIA Úgy mondjuk: királynő.

VIVI Akkor jó életük lehetett a nőknek.

PÉTER A viktoriánus kor női karácsonykor bocsánatot kértek férjüktől az összes bűnükért.

VIVI Tényleg? De hogyan?

PÉTER Letérdeltek elé, és meggyóntak.

VIVI (nevet)

ANTÓNIA (komoly rajongással) Én a mai napig ezt teszem minden ünnepkor.

VIKTOR (nevetve) Viktoriánus, hehehehehe.

VIVI Letérdelni én is szoktam.

VIKTOR Valakinek azt is kell. Nekem már nincsenek jó ízületeim. A Vatikánban azért megoldom, de nem megy már amúgy.

VIVI Mi van a Vatikánban?

PÉTER Tapogatóznak. Én nem bírom elviselni, amikor hozzámér valaki. Ezért nem járok.

ANTÓNIA Sokan félnek a testi érintkezéstől. Ami, valljuk be, érthető is néha.

PÉTER Hozzám ne érjen senki izzadós kezű idegen nyugger!

VIVI Én nem ettől félek.

ANTÓNIA (várja a folytatást) Ne tarts ekkora hátaásszünetet!

VIVI Hanem hogy jönnek a zombik.

VIKTOR Mik?

VIVI Zombik. Élőhalottak.

VIKTOR Olyanok nincsenek.

ANTÓNIA Persze, hogy nincsenek. Fantazma.

VIVI És akkor miért van annyi film róluk?

VIKTOR (elbizonytalanodik) Tévében is adják?

VIVI Ott is. Sztrímingen.

VIKTOR Akkor tényleg vannak ilyenek? Antónia?

ANTÓNIA Dehogyan vannak!

VIKTOR A tévé sosem hazudik.

PÉTER (hirtelen) Antónia, te mitől félsz?

ANTÓNIA Semmitől. Én nem tudok félni.

PÉTER Mert?

ANTÓNIA Mert mindent tudok. S így mindent irányítok.

VIVI (ijedten néz ide-oda) Tényleg így van.

PÉTER Mindent?

ANTÓNIA Én felelek a koordinációért, a kommunikációért, a pusztamárkáért, a biztonságért, a híresztelésért, az adatokért, azaz mindenért.

PÉTER (gúnyosan) És a fejőgépek tárolásáért.

VIKTOR (nem figyelt) Milyen gépek?

ANTÓNIA (szárazon) A fejőgépek, amiket a fürkészek megvettek feleslegesen.

VIKTOR Ne hibáztasd őket, nem tudták, hogy a tehén más méret, mint a birka. (kirázza a hideg) Hiszen sosem láttak még marhát. Valamire majd jó lesz.

PÉTER Mind az ötszáz?

VIKTOR (bólogat) Mind az ötszáz.

PÉTER Szegény Antónia, ezt bizony elszámoltad.

ANTÓNIA (érzelmek nélkül néz meredten) Semmit sem számoltatok el.

VIKTOR Antónia nincs büntiben. Erről nem tehet sem ő, sem senki. Lett.

VIVI (bólint) Bizony, csak lett.

PÉTER (csend) Viktor! És te mitől félsz?

VIKTOR Mitől, mitől! Semmitől. (hosszan készül a válaszra) Na jó! A magánytól félek. Amikor majd visszavonulok egyszer, azt tervezem legalábbis, akkor kiülök a tornácomra, rágyújtok egy papira, dúdolgatok egy tangót, s várom, hogy az ifjak megkeressenek a tanácsaimért. (elméláz) De mi van, ha nem kérnek belőlem? Ha nem kíváncsiak rám? És ott maradok egyedül, öregem, nézem az eget, de már senkinek sem kellek. Nem lesz senkim.

PÉTER Pipa. Nem papi.

VIKTOR Úgy mondtam. Papi... Illetve pipa. Csak összezavarsz, Péter!

ANTÓNIA Én mindig ott leszek neked, Viktor.

VIKTOR (kedvesen) Tudom, Antónikám. De te nem számítasz. Én és te egy vagyunk.

VIVI (lelkesen) A zombikat úgy lehet legyőzni, ha fogsz egy hajlakkos flakont meg egy öngyújtót, és kifújod, meggyújtod, és a lángcsóva mindent eléget.

VIKTOR (hitetlenkedve nézi) Na, azt már nem. Ez a béke szigete, itt nem lesznek zombik és lángcsóvák!

VIVI (halkan) De ha mégis, akkor kell venni hajlakkot. Nekem mindig van a táskámban.

(Szótlanul ülnek, maguk elé meredve. Antónia bizseregni kezd Pétert nézve.)

ANTÓNIA (hirtelen) Brigi, drágám, láttál te már floridai trampli merinot? Cuki kis birka, nagyon édes. Szélesszájú.

VIVI (halkan) Vivi.

VIKTOR (felugrik) Igaz is, a teringettét! Gyere, ezt látnod kell, lányom!

ANTÓNIA Menjetek csak, drágám, mi Péterrel addig elpakolgatunk.

PÉTER (nem érti) Persze, menjetek csak!

(Viktorék kimennek. Vivi zavartan néz vissza Péterre, de követi a férfit.)

ANTÓNIA Kedves lány ez a...

PÉTER Vivi.

ANTÓNIA Persze. (közelhajol) Péter, Judittal mindennek vége? Megszakad az anyai szívem értetek.

PÉTER Persze, hogy vége.

ANTÓNIA Azért, mert a... (körülnéz) Akinek nem mondjuk ki a nevét, belevitte abba a szörnyűségbe, azért van vége?

PÉTER A Kati néni?

ANTÓNIA (felszisszen)

PÉTER Ugyan!

ANTÓNIA Nem azért?

PÉTER Nem.

ANTÓNIA Akkor miért hagytad el?

PÉTER (csend után felcsattan) Mert többet kapott Viktortól, mint én.

ANTÓNIA Hiszen a lánya! Mit képzeltél?

PÉTER De ő egy nő! Miért lehetett ő a pásztorok igazságossága? És nem én, a férfi. Hogy tudnám elviselni, hogy csak a Judit férje vagyok? Többet akartam. Többet akarok az ifjúságnál.

ANTÓNIA (szárazon) Arról én döntök.

PÉTER (legyint)

ANTÓNIA Mit legyintgetsz?

PÉTER Mit tudsz te a férfiságról?

ANTÓNIA Mindent tudok. Ezért irányítok én.

PÉTER (közelhajol) Mit csinált a Judit? Mit csinált a Kati néni?

ANTÓNIA (nem tudja) Valamit.

PÉTER De mit?

ANTÓNIA Nem mindegy? Szörnyűséget. Viktor nem tud megbocsájtani nekik. El kell fogadnunk.

PÉTER Fogalmad sincs, ugye? Te sem tudod.

ANTÓNIA Nem is lényeges. A harag számít. Semmi más.

PÉTER (fel-alá mászkál) Miért akartál kettesben maradni velem?

ANTÓNIA Megvan rá az okom.

(Antónia hirtelen vált, próbál csábos lenni, nő lenni, hogy felébressze Péter férfiasságát.)

ANTÓNIA (csábosan) Péter!

PÉTER Mi van?

ANTÓNIA (csábosan megrázza magát) Péter!

PÉTER (elcsábult) Azt a mindenit! Mit teszel velem?

ANTÓNIA Van róla fogalmad, drágám, mit tud adni egy korombeli nő?

PÉTER (izzad) Nem igazán tudom.

ANTÓNIA (simogatja) Éltél már meg gyönyört, Péter?

PÉTER Persze, hogy éltem.

ANTÓNIA Csitrikkel, ugye?

PÉTER Te most elcsavarod a fejem?

ANTÓNIA El ám!

PÉTER Ne kívánódj nekem!

ANTÓNIA (tapogatja Pétert) Micsoda erő lapul itt! Judit mesélte, hogy derékszíjjal verted be a szöget a falba.

PÉTER Úgy ám! (megrázza magát) Engem nem fogsz behálózni! Önálló entitás vagyok.

ANTÓNIA Legyél csak! Kit érdekel?

PÉTER Akkor mit akarsz?

ANTÓNIA Miért gondolod, hogy akarok valamit?

PÉTER Úgy izegsz-mozogsz, mint aki akar.

ANTÓNIA Kipróbálnád-e, drágám?

PÉTER De mit?

ANTÓNIA Tudod!

PÉTER (szédül) Engem ne akarj megigézni!

ANTÓNIA Hah!

PÉTER Ne hálózz be! Erős vagyok.

ANTÓNIA (zsarolja) Mint a marha részvényeid az újbárosi tőzsdén?

PÉTER (meglepődik) Tuds róla?

ANTÓNIA Mindent tudok.

PÉTER Zsarolni akarsz?

ANTÓNIA Nevezzük úgy!

PÉTER Mennyit tudsz?

ANTÓNIA Többet, mint képzelnéd.

PÉTER Nocsak! (beleegyezően leveszi derékövét) Megfogtál.

ANTÓNIA (színjátszik) Megütsz?

PÉTER (vonogatja vállát) Ha akarod!

ANTÓNIA (anyukásan leintí) Péter! (riszálva vált a hangnemen) Mindent megkapsz, ha kéred. Egyszer itt te leszel a vezér. A király. Az uralkodó. Az elnök.

PÉTER Elnöki ambícióim most még nincsenek.

ANTÓNIA (simul) Majd lesznek.

PÉTER (nehezen türtőzteti magát) Nekem saját kell. Majd egyszer. Ami csak az enyém.

ANTÓNIA (cirógat) És hol találsz olyat? (kacagva) Újváros külvárosában?

PÉTER Nem ott. Hanem Magyarfalván. Felépítem egyszer...

(Vivi érkezik rohanva, zihálva, kétségbeesetten. Kicsivel később Viktor is megjelenik.)

VIVI Állj!

PÉTER (megijed) Mi van?

VIVI (Antóniának) Tudtam!

ANTÓNIA (újra az erős asszony) Drágám! Tetszetek a szélesszájú floridai trampli merinok?

VIVI (Péternek) Azt mondta, hogy van még benne báj, csáb, libidó, vonzerő. Csak meglebbenti a csípőjét, és már ugrik is mindenki.

VIKTOR (lelkesen) Így is van. Én is ugrok egyből. Micsoda fara van ennek az asszonynak! Nézz csak rá, hogy illeszkedik azokra a combokra!

PÉTER (Viktornak) Te küldted rám?

VIKTOR Kit? Mit?

PÉTER A nejed.

VIKTOR (nem érti)

VIVI (megszólalna)

(Antónia odalép Vivihez, a fülébe súg valamit, s már tovább is lép Viktorhoz.)

ANTÓNIA Nem táncolunk, drágám?

VIKTOR Igaz is! Mulassunk az év utolsó éjszakáján! Hiszen fantasztikus évünk lesz, ugye, barátom? Ta-ta-ta-ta-ta! Tangó!

PÉTER (Vivinek) Te tudtad, hogy mit akar tőlem, ugye?

VIVI (teszi az ártatlant) Ki? Mit? Hogy?

PÉTER (kétségbeesetten) Az előbb még sikítva rohantál be, hogy báj, meg csáb, meg libidó, meg vonzerő. (rádöbben) Te kiadtál neki?

VIVI Én aztán nem. (leül, eszik)

PÉTER De ki!

VIVI Jó, de csak egyre. (billegeti a fejét) Kettőre, háromra. (eszik tovább) Amíg nem sikerül.

VIKTOR (táncolva lépeget) Táncra mindenki!

PÉTER Mi folyik itt Tiszafehérváron? Mi?

(Érkezik Tomi. Látszik rajta, hogy valami bajt készül bejelenteni.)

VIKTOR Tomi! Úgy nézel, mint aki valami bajt akar bejelenteni. (vár) Mi a baj?

TOMI Zaklatottak a birkák. Valami készülőben van. Nem tudom mi. Én nem értek hozzá.

VIKTOR Ne foglalkozzál ilyenekkel, Tomi!

TOMI (téblából)

VIKTOR Van még valami? Hogy nézel ki, te Tomi? Mint egy útonálló. Foglalkozzál magaddal!

TOMI Ez látszik a képen?

VIKTOR Ez látszik, Tomi.

TOMI Való igaz, megöszültem. Mi tagadás, tizenöt éve a semmit csinálom. Nincs feladat, nincs dolog. Semmi.

ANTÓNIA Tomi, tömöríts, mégiscsak Szilveszter éjjel van, ilyenkor mulatozni szokás, nem panaszkodni.

TOMI Így van. Rövidre fogom. Itt vagyok a majorban másfél évtizede, és nem teszek semmit. Nézek jobbra, nézek balra, eszem, iszom, alszom, pihegek, de mi értelme mindennek? Nem dolgozik itt senki sem. Ugyanúgy, mint én. Kezdem megunni ezt a nagy semmit. Mindenünk megvan, minden a miénk. Mi kell még? (csend) Néha, csak úgy unalmamban, megfigyelem a birkákat. Nem tudom én, mit kell nézni, csak figyelek, figyelek, hátha rájövök valamire. Tudtátok, hogy birka és birka között is van különbség? Van ám! Mert a nagyja az buta, mint a lábfejem, esznek, isznak, basznak, aztán lehajjtják fejüket, s mennek a fazékba. De vannak egynéhányan, amelyikek... Hogy is mondjam? Mások. Odafigyelők. Ez a néhány birka odafigyel a többire. Mutatni akar valamit nekik. Beleszakadnak az odafigyelésbe, a tanításba, de a többi csak bámul, s nem ért semmit. De ezek nem adják fel, teszik a dolgukat, mutatják az utat. Mindhiába. Birkákat nem lehet jóra tanítani. Aztán ez a néhány is megy a pörköltbe. (csend) Miért is mondtam mindezt nektek? Nem tudom. Együttérzésből. Ami idegen az én lelkemnek. Nem is értem magam néha. De most aggódom, mert valami készül.

VIKTOR Pia! Tomikám, de birkává váltál az ólak mellett. Igyál egyet velünk, aztán pihenj le! Új év jön, egy fantasztikus újabb év!

TOMI Köszönöm. Már inni sem akarok. Megyek inkább, ránézek a jószágokra. Hátha megértetek valamit a ránézésből! (elindul) Kezdek félni, hogy valami végzetes történik. De ne legyen igazam! (kimegy)

ANTÓNIA Na, ez is kezd meghülülni!

VIVI (eszik) Nagyon finom ez a bárány.

PÉTER (ordít) Ez a kis intermezzo nem változtat semmin! (Viktornak) Mire készültök?

VIKTOR Mire? Semmire. (Antóniának) Nem tudok valamiről? Készül itt valami?

ANTÓNIA Ugyan, semmi sem készül.

PÉTER (feszült csend után beletörődve) Hát jó! Majd rájövök.

(Péter érzi, hogy valami készül. Néz jobbra, néz balra, tereli a témát, hogy felkészülhessen a lecsapásra.)

PÉTER Mindjárt újév.

VIKTOR Bezony. Új.

PÉTER (gúnyosan) Jövőre fantasztikus évünk lesz, Viktor.

VIKTOR Aztán miért mondod ezt ilyen gúnyosan, Péter?

PÉTER Te mondod egész este.

VIKTOR Ám én nem gúnyosan mondom!

ANTÓNIA Ne most beszélgessetek a munkáról!

VIVI Ne most!

PÉTER Maradj csöndben!

VIKTOR Maradj csöndben! (csend) Mire gondolsz, Péter?

PÉTER (harciasan néz)

ANTÓNIA Régen csengettünk!

(Mindenki felveszi a harangját, és össze-vissza csengetnek. Antónia számol. Viktor is érzi, hogy valami készül. Feszült figyelemmel próbál természetes maradni.)

ANTÓNIA Már csak 11 maradt.

VIVI Mi?

PÉTER Csengetés.

ANTÓNIA 108 kell. Abból maradt még 11.

VIKTOR (hirtelen) Kávét? Illy.

ANTÓNIA Igyunk egy kávét!

VIVI Én még eszek.
TÖBBIEK EszeM!
VIVI (fejéhez kap) Már megint.
VIKTOR Igyunk egy kávét!
PÉTER Cukor nélkül kérem.
VIKTOR (felszisszen)
ANTÓNIA És tejjel?
VIKTOR Van tejünk elég.
PÉTER Akkor tejjel.

(Kávéznak. Mindenkinek mindenki gyanús.)

VIVI (naivan) Húsvétkor is bárány lesz?
ANTÓNIA Viktor születésnapjára vágunk egyet.
 Úgy szoktuk.
VIVI Mikor van?
ANTÓNIA Húsvétkor.
VIVI De melyik nap?
ANTÓNIA Húsvét hétfő.
VIVI De mindig? Akkor kos vagy. Én halak.
 Nőnapon születtem. (Antóniának) Te?
ANTÓNIA Mi lennék? Vízöntő.
VIVI Hú, az menő! Péter is kos.
PÉTER De az aszcendensem oroszlán.
VIVI Viktor, ha megmondod melyik nap szület-
 tél, kiszámolom, hogy neked melyik...
VIKTOR (felcsattan) Húsvétkor születtem! Olyan
 nehéz ezt megérteni? (szenvelegve)
 Ugye, Péter, már csak miattam vágunk ta-
 vaszi bárányt. Már nincs piaca.
PÉTER És azok?
VIKTOR Na jó, azok veszik. De csak halal vá-
 gással.
VIVI Hallal?
PÉTER Egyél!
ANTÓNIA Tartanak mindenfélét, de nem esznek mást
 azok. Csak birkát, bárányt.

VIVI (bólint) És halat.

PÉTER (Viktornak) Szóval csurran-cseppen valami készpénz a zsebedbe azoktól neked is, barátom.

VIKTOR Tudod, hogy én nem élek készpénzzel. Büdös nekem.

PÉTER De csak a kész?

VIKTOR Mire akarsz kilyukadni?

PÉTER Tudod te azt!

VIKTOR Nem tudom.

ANTÓNIA Tényleg nem tudja.

VIKTOR Péter, többel is foglalkoznál tán, nem csak a diáksággal?

VIVI (nem érti a helyzetet) Miért forogtok körbe-körbe?

PÉTER (hirtelen) Én kilépek. Befejeztem veled a közös üzletet.

VIKTOR Tudtam én, hogy valamire készülsz!

PÉTER Elhagylak. Végleg.

VIKTOR Ezt most találtad ki? Hirtelen?

PÉTER Nem. Már elég régóta a fejemben van.

VIKTOR Akkor miért nem mondtad eddig?

PÉTER (hosszan gondolkozik) Mert hazudtam.

(A többiek hangos morajlással felháborodnak.)

ANTÓNIA Mint a Feri.

VIKTOR (bólogat) Mint a Feri ősszel.

VIVI Májusban volt. (elszólta magát) Szerintem.

PÉTER Igen, hazudtam. De nem úgy, mint a Feri.

VIVI Máshogy?

PÉTER Igen.

VIKTOR (gúnyosan) A hétszázát! Azt mondod, hogy máshogy?

PÉTER Azt.

VIKTOR Mi sohasem hazudunk. A Tisza népe nem
arra született, hogy hazudni tudják!

PÉTER Sajnálom. Én mégis megtettem.

VIKTOR Takarodj a kúriámból! Illa, berek, ná-
dak, erek!

PÉTER Elmegyek. De amit Judittal te tettél,
azt sosem bocsátom meg neked.

VIKTOR (teszi az ártatlant) Én? Mit tettem én
Judittal?

PÉTER Mit tettél te?

VIKTOR Mit tettem én?

PÉTER Ami te tettél, az az, hogy rákentél min-
dent.

VIKTOR Kicsoda?

PÉTER Te!

VIKTOR Takarodj!

VIVI (Péternek) Most mit véded a Juditot?

PÉTER Te maradj ki ebből!

ANTÓNIA Maradj ki ebből, drágám!

VIVI (eszik) Jó.

PÉTER Mit csinált a Judit?

VIKTOR Bűnt.

PÉTER A Kati nénivel?

ANTÓNIA Ne mondd ki a nevét!

PÉTER Mert?

ANTÓNIA Mert!

PÉTER (Viktornak) És te? Mit mondasz?

VIKTOR Mit mit mondok? Már mondtam.

PÉTER De mit?

VIKTOR Hogy takarodj a kúriámból! Vissza se
gyere!

PÉTER Elmegyek. És tudd meg, hogy sohatöbbet
nem jövök vissza.

VIKTOR Ezt mondtam én is.

PÉTER Megépítem a magamét.

VIKTOR (kacag) Nincs neked annyi gógyid.

PÉTER És ha van?

VIKTOR Megpróbálni lehet. Építsd csak meg a magadét! De birkát tőlem nem kapsz, kisdíákok vezére.

PÉTER Lengyelfalván már megcsinálták a változást.

VIKTOR Lengyelfalvát akarsz csinálni, te szerencsétlen?

PÉTER Azt. De Magyarfalván.

VIKTOR Ho-o-ol? Te jelmezes bohóc. Igahúzó lovakkal, mi?

PÉTER Marhákkal. Tele telepítem marhákkal a majoromat Magyarfalván.

VIKTOR (szédeleg) Mivel? Mivel?

PÉTER Marhákkal. Újvárosból.

VIKTOR Bakinak hiszed magad? Nagytökű, orrgyűrűs patásnak?

PÉTER Milyen baki?

VIKTOR Bika! Bikát mondtam. (sziszegve) Meg lehet próbálni!

PÉTER Meg is lesz. Majd te is rájössz, hogy a marha a jövő. De akkor már késő lesz.

VIKTOR Ide nem ér el Újváros kapzsi keze. (kacag) Ebbe már beletört a foga mindnek; a Gyuri bácsinak, a Lajosnak, a Ferinek, hahaha! (közel hajol) Vedd csak körbe magad marhákkal, kicsi komám!

PÉTER Nem vagyok a kicsi komád.

VIKTOR De, pontosan a kicsi komám vagy.

PÉTER Te vagy az én kicsi komám.

VIKTOR Azt te csak hiszed, kicsi komám.

PÉTER Kicsi koma.

VIKTOR Kicsi koma.

PÉTER Kicsi koma.

VIKTOR Te vagy.

ANTÓNIA (unalmában felsóhajt)

PÉTER Jól van! Nem kell gúnyosan sóhajtozni. Gyere, Vivi. Elmegyünk.

VIVI De hova?

PÉTER (idegesen) El.

VIVI Ne már! (kirohannak)

(Viktor sápadtan áll hosszú percekig, meg sem mozdul. Antónia félve nézi a távolból. Csippan Viktor órája.)

VIKTOR Kúra idő.

(Antónia táskájából elővesz egy kis üveget, s egy bogyót tesz Viktor kezébe.)

VIKTOR (olvassa a szerb szöveget) Potencija je jaka. (bekapja a pirulát) Hajrá!

ANTÓNIA Akarod a szobában?

VIKTOR (mogorva) Jó lesz itt.

(Antónia felhúzza a szoknyáját, Viktor letolja a nadrágját, és meghágja. Néma csendben mozognak ütemesen.)

VIKTOR Énekelj!

ANTÓNIA (énekel) Orgona ága, barackfa virága...

VIKTOR (leállítja) Ne ezt!

ANTÓNIA (sírva) Judit szerette.

(Antónia egy tangót dúdol.)

VIKTOR Így már jobb.

(Viktor szomorú monotonitással teszi a dolgát. Antónia keserű fáradtsággal dúdol tovább. Tomi érkezik. Illedelmesen megáll, nem akarja megzavarni a pár együttlétét. Viktor észreveszi, nem hagyja abba, úgy szólítja meg.)

VIKTOR Mi van, Tomi? Látom, illedelmesen állsz ott, de nem a legjobb időben jöttél be a házba.

TOMI Rájöttem. De...

VIKTOR Mi de?

TOMI A rackák nagyon búgnak. Nem jó jel ez.

VIKTOR Az sosem jó jel. És a cigáják?

TOMI Támadják az idegeneket.

VIKTOR A merinokat?

TOMI Mindet. Főleg a flamand beltexeket.

ANTÓNIA Valami készül.

TOMI Az biztos. (csend) Elmentek emezek?

VIKTOR El.

TOMI Visszajönnek?

VIKTOR (hallgat)

TOMI Békében maradtatok?

ANTÓNIA Háborúban.

TOMI Hm.

ANTÓNIA (csend) Valami készül.

TOMI (nézi az órát) Mindjárt éjfél.

(Viktor leszáll Antóniáról, nadrágját felhúzza, ingét megigazítja. Antónia némán rendbeszedi magát, pezsgőt tölt, mindenkinek kioszt egy poharat. Viktor nézi az órát, majd éjfélkor megemeli poharát.)

VIKTOR Boldog újévet!

ANTÓNIA Ez egy fantasztikus év lesz, Viktor.

(Koccintanak, Antónia tizenegyszer megcsengeti a kis harangot. Kintről félelmetes hangok szűrődnek be.)

(Sötét.)

2.

(Üres nappali. A japán teríték már eltűnt. Csörög a telefon. Érkezik Tomi, felveszi, hallgat. Nagyon ideges, néz jobbra-balra, de nem jön senki segíteni.)

TOMI Yes. (hallgat) Good morning, dear colleague. (hallgat) No. No... No... No. (hallgat) This is bad news for me, but I am the doyen of our sheep farm now. (hallgat) This is my privilege. (hallgat) And this is bad news. (hallgat) After the bad news I can tell you good news. Our chairman, Mr. Viktor, will come, I hope, in five or ten minutes. (hallgat) We have five, six, seven, eight, nine, ten, eleven... We have eleven of these. (hallgat) Simply City. (hallgat) My English accent indeed is from Tiszafehérvár. (hallgat) Tiszafehérvár. (hallgat) White River is waiting. (hallgat) This recommendation can be considered acceptable to me. (hallgat) Never gonna give you up. (hallgat) Yes. (hallgat) Yes. (hallgat) No. No... No... No. (hallgat) I hope. (hallgat) 3,5 percentage. (hallgat) OK. OK. (hallgat) Pardon, we are not talking about that. (hallgat) Paw forehead bleeding. I understand. (hallgat) Thank you very much. (hallgat) Yes, we're all going to die. (hallgat) No. (hallgat) That's the final word. (hallgat) I understand. Rest in peace. (leteszi a telefont, nagyot sóhajtott) Fucking boring.

(Sebesen érkezik a hálórúhás Antónia.)

ANTÓNIA Te vagy az? Ne hangoskodj, Tomi, Viktor nagyon nyugtalanul aludt el. (szagol) Mi ez a szag?

(Tomi megnézi a talpát. Antónia egy illatgyertyát gyújt.)

TOMI Hívtak Bokoroból. Gond van a flamand beltexekkel. Amiket impo... expo... Amiket kivittünk.

ANTÓNIA (rémülten) Milyen baj?

TOMI Paw forehead bleeding¹.

ANTÓNIA (felsikolt)

TOMI (felsikolt)

ANTÓNIA (felsikolt)

TOMI (felsikolt)

VIKTOR (jön be) Hogy az a mélytengeri vulkánból feltörő sós láva herecsavart rikoltása! Mi ez a ricsaj?

ANTÓNIA (Tomira néz)

TOMI Hívtak Bokoroból. Baj van a beltexekkel.

VIKTOR Milyen baj?

TOMI (halkan) Paw forehead bleeding.

VIKTOR (idegesen rohangál) Na már csak ez hiányzott! (megáll) Az itthoniakkal mi a helyzet?

TOMI Zagyvalékosak, de kezelhető. Az egyik megmart.

VIKTOR Hol?

TOMI A hónaljamon.

VIKTOR (felszisszen) Mindig mondtam, hogy nem kellenek vérbirkák! Mindig mondtam.

ANTÓNIA Mindig mondtad.

VIKTOR Az állományt ki kell irtani, a zagyvát lokalizálni kell, meg kell akadályozni a terjedését.

ANTÓNIA Ugyan már, Viktor, ne legyél drasztikus!

¹ Mancshomlok vérzés.

VIKTOR Jó. (Tominak) Akkord hívd a Cilit! Né-
zen rá az állatokra.

TOMI Szilveszter éjjel?

VIKTOR Szilveszter éjjel!

TOMI Jó. (kimegy)

ANTÓNIA Viktor, pihenj le, hamarost csippan az
órád! Kúra idő jön.

VIKTOR Hagyjuk ki most!

ANTÓNIA Mit képzelsz, a kúrát megszakítani?
Ilyet nem lehet.

VIKTOR (szagol) Mi ez?

ANTÓNIA Gyertyát gyújtottam. A Tomi behozta azt
az elviselhetetlen poloska szagot.

VIKTOR Oltsd el! Apám halálára emlékeztet.

ANTÓNIA Jó. (eloltja)

VIKTOR Feküdt napokig nyöszörögve, felköhögve
azt a borzasztó tüdőszagot. Akkor gyúj-
tottam ilyen gyertyát. Nem szép emlék.
(csend) Táncolj velem inkább! Jön a nap-
felkelte, tudod, azt mennyire szeretem
átélni!

ANTÓNIA (beletörődve) Táncoljunk, Viktor, a
napfelkeltéig!

(Elindul a zene, összebújva, szenvedélyesen tán-
colnak. Antónia énekel is.)

Tangó

Oh, Viktor!

Megigéztél

ahogy reám néztél.

Oh, Viktor!

Forrtam érted,

mikor kezemet kérted.

Neked adtam mindenemet.
Megkaptad a fél életemet.
A másik fele is már tiéd.
Jeges szívem tüze érted ég.

Oh, Viktor!
Titkaimat
Letépted, mint szirmokat.
Oh, Viktor!
Bimbóm kinyílt,
Lelocsoltad rólam a szégyenpírt.
Mint kisleány, bújtam paplan alatt,
Meztelen gyönyörben úsztam, hanyatt.
Tiéd lettem, s te lettél enyém.
Együtt olvadunk az élet jegén.

Mertem újat álmodni, mert hittem neked.
Újra szállni fenn az égen, de csak veled.
Együtt átrepülni egy élet tengerén.
Tiéd vagyok már, és te az enyém.

ANTÓNIA (összebújva állnak) Esik. Csúnyán zuhog
a januári eső.
VIKTOR Kopog az eresz.
ANTÓNIA Be kell foltozni. Majd hívom Józsit.
VIKTOR Újra dolgozik?
ANTÓNIA Visszatért. Nem tud tétlenül ülni a fe-
nekén.
VIKTOR Jólesett a tánc. Megbizsergetett.
ANTÓNIA Oh!

VIKTOR Nem úgy. (elgyengül) Miért hagy magamra mindenki?

ANTÓNIA Hiszen itt mindenki szeret és tisztel, Viktor.

VIKTOR (legyint)

ANTÓNIA A Szili sógor, a Balázs, a Zsoltika, a Máté, a Zoli pádre, a Sanyi bácsi, a Petike.

VIKTOR (lelkesen) A Péter?

ANTÓNIA Dehogy! Az árulkodós Petike, ő is odavan érted, hisz tudod. A Marika is éjt nap-pallá téve stoppolja a zoknijaidat, Lőrinc hozzánk jön elsőnek a szennyvíz miatt. A Tomi anglusul tanul, mert a kedvedre akar tenni, a Cili egész éjjel a birkáidat vizsgálta, a Józsi már holnap itt lesz az ereszt megreparálni, meglásd! Mindenki érted tesz, hogy neked jó legyen.

VIKTOR (durcásan) Egyik sem a barátom. Mert azok mind megtagadtak. Az igazi barátaim.

ANTÓNIA De ki, Viktor? Ki tagadott meg?

VIKTOR A Gyuri bácsi, a Lajos, a Feri. És most ez a Péter is. Mindent megadtam nekik. Otthont adtam, békét adtam. Vezettem őket. Én naivan hittem abban, hogy jobban-rosszban mellettem állnak majd. Hisz a barátság ezt jelenti. És mégis, mint az illóolaj, elszállt a remény. Miért ezt érdelem?

ANTÓNIA Viktor, barátságot nem lehet venni. Az vagy van, vagy nincs. Barát csak az lehet, aki megérdemli. S akit megérdemelsz. Várj türelemmel, s megleled!

VIKTOR Mit tudod te!

(Kísérteties zaj hallatszik a karámok felől.)

ANTÓNIA Mi ez?

VIKTOR (ijedten) Furcsán sírnak a birkák.

ANTÓNIA (hallgat) Árad a Tisza?

VIKTOR Téli víz idején?

ANTÓNIA A gátak felszakadhattak.

VIKTOR Félek.

ANTÓNIA Ne félj! (hallgat) Ez csak az eső. Hívom majd a Józsit.

VIKTOR Hol van Tomi?

ANTÓNIA Kint. Rendet tesz a pásztorokkal, nyugodj meg!

VIKTOR Közelg a vész. A természet is jelez.

ANTÓNIA Minden legyőzhető. A szelet befogjuk, a vizet összegyűjtjük, a rengést lecsillapítjuk, a tűzvészt eloltjuk, az aszályt fellocsoljuk, a libidót felélesztjük.

VIKTOR A libidó már nem létezik. Mehetünk világgá! Tiszafehérvár pusztul. Velem vagy nélkülem, már mindegy.

ANTÓNIA Dehogyan mindegy! Csak veled él tovább a tiszai puszta. (kapcsol) Mi van a libidóval?

VIKTOR Bokoroból is csak a rossz hírek érkeznek, Magyarfalva hamarost felvirágzik.

ANTÓNIA Mi van a libidóval?

VIKTOR Költözhetünk Tzüríkbe.

ANTÓNIA (ordítva) Mi van a libidóval?

VIKTOR Hisz tudod!

ANTÓNIA (mérges) Nem tudom.

VIKTOR Te mindent tudsz.

ANTÓNIA Ezt nem.

VIKTOR Ka... Ka... Kat... Nem tudom kimondani ezt a nevet.

ANTÓNIA Mi van vele?

VIKTOR Elnézte. Azt állítja. Mikor aláírta, rosszul töltötte ki a papírost.

ANTÓNIA Milyen papírost?

VIKTOR A klinikán.

ANTÓNIA Miért voltál te klinikán?

VIKTOR Hogy javítsanak. Mindig azt hallom, hogy az egészségem így, az egészségem úgy! Mintha már nem lennék alkalmas vezetőnek lenni!

ANTÓNIA A klinikán? Milyen klinikán?

VIKTOR Azon. Férfiasabb kívántam lenni. De a... nem mondom ki a nevét, szóval ő dilatáció helyett vazektómit írt be. Úgy hasonlít e két szó. Én is összekevertem volna, úgy hiszem.

ANTÓNIA Vazektómia? És Juditnak mi köze ehhez?

VIKTOR Ő is ott volt. Láttam a papírt. A szemembe nézett, és hagyta, hogy ezt tegyék velem. Micsoda szégyen!

ANTÓNIA Téged megvazektómiáztak?

VIKTOR Meg.

ANTÓNIA Te egy ürü lettél? Te már nem vagy kos, hanem ürü? Akkor minek jártuk be a világot a kúra miatt?

VIKTOR Úgy akartad azt a fiúcskát!

ANTÓNIA Én akartam?

VIKTOR Én aztán nem. (felpattan) És nem vagyok ürü! Kos vagyok! Kos voltam, és kos leszek, amíg csak élek.

ANTÓNIA (idegesen mászkál) Ezt nem tudhatja meg senki!

VIKTOR Ez most a legkisebb gondunk.

ANTÓNIA Hiszen mást se hallok tőled évek óta, mint a fiúcskát! Hát a pete nem lesz baba ivar nélkül! Hogy gondoltad mégis?

VIKTOR Mit tudom én? Azt gondoltam, nekem így is sikerülhet. (legyint) Ha nem lesz, hát nem lesz! A birtok a fontos. Megtartani, ami a miénk.

ANTÓNIA De kinek?

VIKTOR (lemondón) Ha nincs más, ott a Judit. Majd ő viszi tovább.

ANTÓNIA Azt már baszhatod.

VIKTOR (sóhajtott)

ANTÓNIA Neki már nem kell.

VIKTOR Így igaz. Néztam a tévében a trónok
harcás filmet. Milyen igaz történet! S
arra gondoltam, tán én vagyok a Jégki-
rály, a Péterem a nyomorék fiú, s mikor
végre találkoznánk, s átadhatnám neki a
mindenemet, jön a Judit, és lekardoz.
Mindig a nők gyilkolják le a reményt.

ANTÓNIA Beszélsz össze-vissza!

VIKTOR Mi lesz az örökségemmel?

ANTÓNIA Megoldom. Csak adj időt! Megoldom. Amíg
vagy, addig minden van. Te vagy a min-
den. Te vagy a mindenem.

VIKTOR (kisfiúsan) Így is?

ANTÓNIA Mindenhogyan, Viktor.

VIKTOR Jó. Megnyugodtam. (csend után, sírva)
Hozd vissza nekem mégis Pétert!

ANTÓNIA (felcsattan) Ne nyavalyogj! Péter, Pé-
ter, Péter! (sóhaj) Csak a Péter.

VIKTOR Igen. A Péter.

PÉTER (belép) Viktor!

VIKTOR (feléled) Antónia, de gyors vagy! (oda-
rohan) Péter, hát visszajöttél?

PÉTER (szárazon) Nem tudtam kimenni a kapun.

TOMI (zihálva érkezik) A karantén miatt le-
zártuk. (lihegve meghajol) Gazda, itt a
Péter.

VIKTOR Visszajött.

PÉTER Engem ide nem zárhattok be! Azonnal en-
gedjete ki!

ANTÓNIA (intrikával) Péter, ne idegeskedj!

VIKTOR (derűvel) Dehogy ideges!

ANTÓNIA Remeg a keze.

PÉTER Nem remeg. Engedjete ki!

ANTÓNIA Péter, te félsz?

VIKTOR Mitől félne? (Tominak) Van még valami,
Tomi?

(Tomi félarca furcsán szürke, torzult. A hónaljá-
nál hatalmas daganat púposodik.)

VIKTOR Hogy néz ki a pofád?

TOMI Én... A flamand beltexek... (elszalad)

PÉTER Ki akarok menni!

ANTÓNIA Elárultad a családot. Én soha nem árulnám el a családomat!

PÉTER Milyen családot?

VIKTOR (lelkesen) Mi egy család vagyunk!

ANTÓNIA Nem vagy te tiszafehérvári. Megtagadod nemzetedet.

PÉTER (énekel) Tiszafehérvári gyerek vagyok, Tiszafehérváron születtem. Kiskoromtól nagykoromig benne felnevelődtem.

ANTÓNIA (folytatja) A tanítvány a mestere ellen fordul. Takarodj innen! Építsd csak a Magyarfalvádat!

VIKTOR Dehogy takarodik innen! Igyunk egy kupicával!

ANTÓNIA Már reszket a gyáva.

PÉTER Nem zárhattok be!

VIKTOR A Tomi zárt be, nem én. Te itthon otthon vagy, barátom.

ANTÓNIA (letörten) Viktor, így nem tudok keménykedni, ha te egyfolytában kedveskedsz.

VIKTOR Antónia, hát visszajött hozzám, nem látod?

ANTÓNIA Hol van a Gizi?

PÉTER (körülnéz) Előbb még itt volt. És Vivi a neve. (kiabál) Vivi!

ANTÓNIA Vivi!

VIKTOR Vivi!

VIVI (lélekszakadva érkezik) Mi van?

PÉTER Hol voltál?

VIVI Eltévedtem. Megkergettek a rossz gelen-dzsi medvemuflonok. És egy kövér ember is kergetett.

VIKTOR Az a Szili sógor lehetett. Jószándékú, de érdeklődik erősen a fiatalok után.

VIVI De így futott. (mutatja a zombi mozgást)
Oldalvást.

VIKTOR (kedvesen legyint) A Szili sógor az így
szaladgál.

PÉTER Így.

ANTÓNIA Bizony, így.

PÉTER (harciasan) Viktor, mi elmegyünk. Nyisd
ki a kaput, és engedj ki! Vége van.

VIVI (nyafogva) Ne már! Megint?

VIKTOR Hogy mondod, Péter?

PÉTER Vége van. Végleg.

VIKTOR (elkomorul) Végleg? Nocsak. Újfent el-
mentek? Hát jó! Azok után, hogy embert
neveltem belőled, hogy kezedre adtam a
lányomat, akit nem becsültél, aki el-
náspángolt, akit elhagytál? Azok után,
hogy rád bíztam az ifjúságot, hogy neked
ígértem a jövőt, az örökséget?

PÉTER (legyint) Gumicsont.

VIKTOR Azok után, hogy ellentmondtál nekem, el-
árultál, meghazudtoltál, megtagadtad a
birkákat, hogy lepaktáltál Újvárossal,
hogy újvárosi arannyal törnél rám, hogy
Kosztolányikkal, Adykkal, Babitsokkal
jöttél nekem, hogy krokodilnak hazudtad
Donátot, hogy elcsábítani készültél a
nejemet, hogy cukor nélkül ittad az Illy
kávémát, hogy felzabáltad Antónia
ganaját, hogy a képembe hazudtál, mint
a Feri, hogy Magyarfalvára tulajdonjo-
got jelentettél be, hogy lemarháznád a
pusztát, engem pedig lekicsiztél? Azok
után, hogy megtagadtad a barátságunkat,
még van képed visszajönni és még egyszer
faképnél hagyni engemet? Mit képzelsz,
te Péter?

PÉTER (csend) Sosem kicsiztelek le. Te kicsiz-
tél le engem.

VIKTOR Te engem.

PÉTER Nem igaz, mert te engem.

VIKTOR Te kicsiztél le engem.

PÉTER Te kicsiztél le engem.

VIKTOR Te kicsiztél le engem.

PÉTER Te kicsikéztél le kicsinek engem, igen,
te tetted a lekicsikézést kicsivel előt-
tem.

VIKTOR (harciasan néz) Te mondtad rám, hogy ki-
csi.

PÉTER Te mondtad rám, hogy kicsi.

VIKTOR Te mondtad rám, hogy kicsi.

PÉTER Te mondtad rám, hogy kicsi.

VIKTOR Én vagyok a kicsi szerinted.

PÉTER Én vagyok a kicsi, te mondtad.

VIKTOR Én vagyok a kicsi.

PÉTER Én vagyok a kicsi.

VIKTOR Én vagyok a kicsi.

PÉTER Én vagyok a kicsi.

VIKTOR Kicsi.

PÉTER Kicsi.

VIKTOR Kicsi.

PÉTER Kicsi.

VIKTOR Kicsi.

PÉTER Kicsi.

VIKTOR Kicsi.

PÉTER Kicsi.

VIKTOR Kicsi.

PÉTER Kicsi.

VIKTOR Kicsi.

PÉTER Kicsi.

ANTÓNIA (felcsattan) Elég lesz már!

VIKTOR (csend) Mit képzelsz, te Péter?

PÉTER Csalódtam benned, Viktor.

VIKTOR (sértve) De miért? Mondjál tényeket!

PÉTER (nem válaszol)

VIKTOR Hamar, hamar, hamar, hamar!

PÉTER Fogynak a birkáink! Valamikor többezer
szaladgált e földön. Ma már? Párszáz ma-
radt. Egy birka-demográfiai katasztrófa
felé haladunk. Az éhezés előtt inkább

mennek a Tisza partra legelni szerencsétlenek.

VIKTOR Menjenek csak! Amilyen buták, észre sem veszik, hol vannak, hol nincsenek. De amelyik marad, az a mi birkánk. Nincs nálam jobb főpásztoruk. Te bezzeg eladod a lelked a marhákért.

PÉTER Te, te, te... Egy gyáva alak vagy. Megbújsz nyámnyilaként, hogy majd a feleséged, a lányod anyja, az apósod lánya, az anyósod anyjának az unokája, az öregebb asszony ebben a szobában, a pusztalegokosabb embere, hogy ő oldjon meg mindent tehelyetted, míg te a szoknyája mögött bujkálsz?

VIKTOR Miért baj az, ha néha bebújok a szoknyája mögé? De én legalább sosem bántottam a nejem. Te bezzeg! Te bezzeg! Judittól tudom, hogy egy ekkora felfújtluftballonnal dobtad meg a lapockájánál.

PÉTER Hiszipiszi, meg a Laci, meg a Donát fenekét nyalogatod, hogy rossz gelendzsi medvemuflonokkal, meg floridai krokodilokkal szúrják ki a szemed, azt a két szemed, ami semmit sem lát a valóságból.

VIKTOR Elnézést kérek a jelenlevőktől, hogy akaratukon kívül belevonódtak ebben a szobában egy ilyen dicstelen becstelenségbe, ám azt mindenki láthatja, hogy a tiszafehérvári birkamajor, köszöni szépen, de jól van.

PÉTER Te, aki vidék-, család-, birka barátoknak hazudod magad, közben pedig mi történik? Ötven év után újra felütötte fejét a surlókor. Medvemuflon és krokodil botrányok rázzák meg a telepet.

VIKTOR Mit foglalkozol annyit a medvemuflonjaimmal?

PÉTER Hatvan éve nem született ilyen kevés bárány. Milyen gazdálkodás ez?

VIKTOR Mégis gazdag vagyok! Mindenkinek én fizetek. Te talán nem az én pénzemen virgonckodsz a hátam mögött, ellenem? De még ez sem elég! Az újbárosi aranytömbök is jól jönnek, amiket a zsebedbe csúsztatnak a Veréb Frédi meg amazok.

PÉTER (fortyog) És sosem kaptam aranytömböt Újbárosból!

VIKTOR Nem-e? Antónia, hol a telefonom?

ANTÓNIA (odaadja) Tessék, drágám.

VIKTOR (nyomogatja) Hogy lehet evvel tévézni?

ANTÓNIA Ezzel nem lehet, drágám. Ez öreg típus. Itt az enyém.

VIKTOR (elveszi, próbálgatja) Hogy kapcsolódik ez a tévére?

ANTÓNIA (mutatja) Itt nyomd meg!

VIKTOR (megnyomja) Tessék!

(Egy rejtettkamerás felvételen látszik, ahogy Péter kezébe ad valaki egy aranytömböt.)

VIKTOR Na?

PÉTER (zakatol az agya) Aztán miből gondolod, hogy ez Újbárosban volt?

ANTÓNIA (tanárnénisen) Vivi?

VIVI (bólint) Ott.

ANTÓNIA Ott volt.

PÉTER (Vivinek) De hát miért?

VIVI (megvonja a vállát)

PÉTER Na jó!

(Péter elindít egy rejtettkamerás felvételt, ahol Judit takarítás közben azt mondja: „Apu egy töketlen ürü, nem kell vele foglalkozni!”)

ANTÓNIA (sírva) Drága Juditkám!

VIKTOR Ez... Ez... Ilyet sosem mondott.

PÉTER Fáj, ugye, apuka?

(Antónia gyorsan elindít egy másik felvételt. Péter tárcsázós telefonokat dobál a Tiszába.)

PÉTER (próbálja megmagyarázni) Ezek... Ezek a Viktor öreg telefonjai. Ki használ már ilyet?

ANTÓNIA Szennyezed a Tiszát? A Tiszánkat? Hogy tönkre tegye a klímánkat?

VIVI Nincs klíma? Mi lesz nyáron? (sopánkodva) Ez katasztrófa!

PÉTER Látom, már nyíltan vállalod, hogy velük vagy!

VIKTOR Aki nincs velünk, az ellenünk van.

(Péter elindít egy felvételt. Viktor egy aktatáskányi pénzt kap valakitől.)

VIKTOR (nyugodtan) Mi van? A Laci adta. Gyűjtjük a pengőket.

PÉTER Ez nem pengő.

VIKTOR De bizony, az.

(Antónia újabb videót indít el. Vivi beszél Péterről: „Azt mondta Péter, hogy a Lajostól tanult mindent, mert ő az ész, a Viktor csak az ostor.” Péter és Viktor egyszerre bólogat, hiszen ez igaz.)

VIKTOR Tény, hogy Lajos nem volt egy kimondottan hülegyerek.

PÉTER Nem mondanám annak.

VIKTOR De ha nincs az ostor, nem jutunk egyről a kettőre.

PÉTER Bezzeg a Judit.

ANTÓNIA Mi van Judittal? Mi bezzeg?

PÉTER Nem az eszéért szerettük, ugye?

(Péter elindít egy felvételt, ahogy Judit beszél egy anonim alkoholista körben: "A kondér mellett ittam először kettőezer... tízen... nem tudom, hányban. Aaaaah... Aztán egy-két évet eltöltve aaaaah... a piacon, rákaptam aaaaah... a Rodenbach aaaaah... vlaams aaaaah... vlaams roodot ittam aaaaah... nagyon-nagyon sokat. Apu miatt..")

ANTÓNIA (könnyes szemmel) Drága kislányom!

PÉTER Inni sem tud!

VIKTOR Mit kell csodálkozni! Nem bírta az igazi tiszai körömpálinkát sose. Hiszen nő.

PÉTER Nő? Na? Van még?

VIKTOR (Antóniára néz)

ANTÓNIA (keresgél a mobilján) Tessék!

(Rejtettkamerás felvétel Péterről: „Büdös a Vivi, és a szája, bleee.” Erre is egyetértően bólogat mindenki, kivéve Vivit.)

VIVI Hé! Ez nem is igaz. Még selymezem is.

(Péter gyorsan elindít még egy felvételt. Viktor egy gyorsétteremben csirkecombot eszik nagy lelkesen.)

VIKTOR Na ezt már nem! (hebeg) Ezt nem! Mert ez ai. Ez nem igazi.

PÉTER Ez nem ai! Ez a valóság.

VIKTOR Letagadom.

PÉTER Mindig mindent letagadsz. Gyáva!

(Véletlenül új videó indul el Antónia mobilján. Judit és Péter lakodalma, ahol Viktor dalolva táncol.)

ANTÓNIA (sírva) Juditkám! De szép mennyasszony!

(Viktor feláll, s a videón látott mozdulatokkal táncolni kezd, mutatva Péternek, micsoda férfi is ő. Péter új zenét indít, rákontráz Viktorra, ő is táncol. Elindul egy táncpárbaj Viktor és Péter között. Egyre vadabbul táncolnak, kihívásra kihívás jön. Majd nagy lendülettel kitáncolnak az udvarra. Antónia és Vivi maradnak kettesben.)

ANTÓNIA Ennek véget kell vetni.

VIVI Tudom. De mit csináljunk?

ANTÓNIA Mellénk állsz nyíltan.

VIVI Szerintem már mellétek álltam nyíltan.

ANTÓNIA Hm. Valóban.

VIVI Ha elmegy, akkor nem lesz már veszélyes.

ANTÓNIA Talán!

VIVI (színpadiasan) Nagyon szegény családban nőttem fel. Éhesapámnak a Csomag Lajos kormánya elvette a munkáját. Aztán a Feri bátya lett a nevelőm, ő gazdag volt, de az ő munkáját is elvette a Tiszaválság. Aztán hazudott a világnak, és kitagadott a pizsok. (megvonja vállát) Anyám ivott mindkettő mellett. Megfogadtam, hogy én nem leszek szegény, hanem inkább gazdag. Ez volt az első fogadalmam. A második pediglen az, hogy nekem sosem lesz munkám, amit elvehetnének. Itt maradok veletek, és követlek mindenben. Ha nem kapok munkát! Ilyen típus vagyok.

ANTÓNIA Maradj akkor!

VIVI De jó! Nagyanyám kidolgozta a belét a sok munkában. Csupa ránc ült az arcán, mikor kimúlt. (kirázza a hideg) Vastag ráncok, elhiszed? Nekem mindkét profi-lom gyönyörű, akármerre fordíthatom az arcom.

ANTÓNIA Maradhatsz, de csak csendben. Jó?

VIVI Jó. Kell még a butát játszanom? Már fáraszt.

ANTÓNIA Ahogy kényelmes.

VIVI Jó. (csilingelve) Butus vagyok és csini. Maradok akkor ilyen. (kacagva) Lehetne ez a munkám!

ANTÓNIA Hallgass már el!

VIVI (halkan) Akarsz még tőle... Pétertől, akard még, hogy lebabáztasson?

ANTÓNIA (legyint)

VIVI Mi történt?

ANTÓNIA (megsúgja, hosszan)

VIVI Vazaszta! S most hogyan tovább?

ANTÓNIA Olyan vagyok, mint a bicikli, amin nincs fék, és száguld lefelé a lejtőn, már nem tud megállni, s egyre csak gyorsul, gyorsul. Nem tudok leállni már. Keresnem kell egy új célt, mert a tempón nem tudok változtatni. Én vagyok az állandó. A miértetek változnak csak.

VIVI Juditot akarod még?

ANTÓNIA Hiszen a lányom!

VIVI Akkor jó. Szeretni fogom őt is.

(Táncolva visszajönnek a fiúk. Megállnak egymással szemben, mint egy párbaj szereplői.)

VIKTOR Mi legyen, Petya?

PÉTER Engedj elmenni, Vitya!

VIKTOR Hagyjuk ezt a tyatyázást! (könyörögve) Senki nem érti úgy a birkalelket, mint te vagy én. Miért teszed ezt velem?

PÉTER Sokáig tiszteltelek. Így maradt volna életem végéig. De amit Judittal te tetél, azt nem nézhettem szótlanul.

VIKTOR Nem értheted ezt, Péter.

PÉTER Mit csinált Judit? Mit? Mondd már el!

VIVI Vaz... (észbe kap) Valamit.

ANTÓNIA Maradj már csöndben!

PÉTER Mit csinált Judit?

VIKTOR (halkan) Valamit.

PÉTER Nem mondasz semmi konkrétat soha.
VIKTOR (felcsattan) Egy hálátlannak mit mond-
 jak? Mit?
PÉTER (közelhajol Viktorhoz) Akkor maradok.
 És elveszek mindent, ami a tiéd.
VIKTOR Azt te sosem! Nem tudod elvenni. (mu-
 tatja) Kifelé!

(Péter elrohan. Viktor kissé összeomlik, de próbál erős maradni.)

VIKTOR (Antóniának) Szerinted harmadszor is
 visszajön?

(Jön vissza Péter egy hosszú láncsal, leül egy
székre, s odaláncolja magát.)

VIKTOR Nocsak!
PÉTER Itt maradok. Megvárom, míg kimúlsz, és
 az enyém lesz mindened.
VIVI (bizonytalanul) Akkor maradunk?
PÉTER Te elárultál, hallgass inkább!
VIVI Jó, de azért maradok én is, nem baj?
PÉTER Akkor maradj! De többet ne filmezz le!
ANTÓNIA (hosszú csend után) Most itt ülsz le-
 láncolva a nappalinkban évtizedekig?
PÉTER Itt.
ANTÓNIA (Viktornak) Jobb lett volna, ha hagyod
 elmenni.
VIKTOR (súgva) Hátha még...
ANTÓNIA (nemet int)
VIKTOR Már nem? Biztos?
ANTÓNIA (Péternek) Mondtál valaha köszönetet
 Viktornak?
PÉTER (gondolkozik) Mondtam.
ANTÓNIA Hányszor?
PÉTER (számol) Tizenötször.

ANTÓNIA (Viktornak) Így volt?

VIKTOR Így. (fortyog) Na jó! (közelebb lép) In-
nentől nem mondom ki a neved. Te nekem
már nem vagy Péter. Te csupán a Király
vagy!

PÉTER (felháborodottan válaszolna, de meg-
akad) Nem vagyok... Az vagyok. Mindkettő
én vagyok!

VIKTOR (sír) Nem! Te egy áruló vagy.

PÉTER Egész életemben csak egy vágyam volt:
túlnőni rajtad, legyőzni téged. Mindig
csak azt akartam, csak arra tudtam gon-
dolni, hogy én is olyan legyek, mint te.
S ez a legnagyobb félelmem most. Hogy
olyan leszek, mint te, Viktor.

(Tomi érkezik. Bizonytalan lépésekkel, dülön-
gélve. Arca furcsán eltorzulva, szemei fénytelenül
vesznek el a semmibe tekintve.)

ANTÓNIA Mi van veled, Tomi?

TOMI (nem válaszol, csak hörög)

(Vivi és Viktor Antónia mögé bújuk. Mindenki ijed-
ten nézi Tomit.)

VIVI (halkan) Részeg?

ANTÓNIA Tomi! Mit csinálsz?

(Tomi lassan körülnéz. Péter ijedten próbál meg-
szabadulni a láncaitól. Tomi tekintete végül Vik-
toron akad meg. Hosszan nézi, majd hangos hörgés-
sel nekiront.)

PÉTER (tehetetlen akarással) A nőket véd!

VIKTOR Megvédik ők magukat.

(Viktor Antóniát löki maga elé, úgy menekül meg.
Tomi beleharap Antónia nyakába, aki nagy erővel

ellöki. Tomi megtántorodik, majd Péter felé indul.)

VIVI Ez egy zombi lett!

VIKTOR Mi van itt?

VIVI Ugye, hogy megmondtam?

PÉTER (csak hápog) Nenenenenene...

VIVI Hol a hajlakkom?

(Tomi nekirontana Péternek, de meglátja Vivit, aki a táskájához szaladna hajlakkért, megfordul, és ráugrik Vivire, szétmarcangolja a nyakát. A lány elterül. Antónia Tomi mögé kerül, fejbeágja A könyvvvel, elkergeti. Tomi kiszalad a szobából. Mindenki döbbsent csendben nézi a földön fekvő Vivit. Kintől félelmetes hangok szűrődnek be.)

VIKTOR Mi történt? Mi lett a Tomiból? (Antóniának) Neked miért nincs semmi bajod?

ANTÓNIA Én mindent túlélék. Egy gép vagyok, s a lelkem jéghideg.

PÉTER (ordít) Mi van itt? Mi van itt?

VIKTOR (örültként ugrál) Ez nem lehet. Ez a béke szigete.

ANTÓNIA (megrázza Viktort) Mennünk kell!

(Vivi lassan felül, furán tartja eltorzult fejét. Lassú mozdulatokkal Péter mögé kerül, aki nem vesz észre semmit az egészből. Viktor nem tud megszólalni, csak mutatja Péternek, hogy veszélyben van.)

PÉTER Ne rám mutogass! Ezt te tetted.

(Vivi ráugrik Péterre, megmarja a nyakát. Viktor rohanna segíteni, de Antónia lefogja. Vár egy kicsit, majd A könyvvvel komótosan szétveri a lányt, aki elterül.)

VIKTOR (odarohan) Péter! Péter!
ANTÓNIA Hagyd! Péter már nincs.
VIKTOR Hogyne lenne! (megöleli az élettelen testet) Péter! Te vagy az én királyom. Az én királyfim. A hercegem. Az inasom. A kicsi fiúcskám...

(Péter feléled zombiként, s belemar Viktor nyakába. Antónia ugrik, s halálra veri Pétert A könyvvel. Viktor közben sikítva toporzékol.)

VIKTOR (csend) Vége?
ANTÓNIA Vége.

(Antónia könnyes szeretettel néz Viktorra.)

VIKTOR (megrándul a teste) Ne nézz így! Hiszen ránk nem hat. Ugye?
ANTÓNIA (könnyes szemmel megsimogatja)
VIKTOR Minket nem lehet átalakítani, ugye?
ANTÓNIA (már sír) Minket nem.
VIKTOR (picsog) Én nem akarok más lenni! Én itt vagyok otthon, a hazámban.
ANTÓNIA (kijavítja) Házadban.
VIKTOR Házamban. (pityeregve) Élni akarok még.

(Antónia odalép Péterhez, letekeri róla a láncot, majd pórázt formázva Viktor nyakára teszi. Viktor csendben hagyja.)

ANTÓNIA Van egy kis puszta a folyó keleti partján, egy vár, Tiszafehérvár, a nemzetünk, a nemzetünk birkáinak otthona. Amit felépítettünk, azt megvédjük. Én itt leszek veled, bármivé is változol, Viktor. Mert nélküled ez a puszta csak halott föld. Veled: a békés élet csírája.

(Közben Viktor zombivá változott. Csendesen hörög, néha odamarna Antóniára, de a nő erősen fogja a láncot.)

ANTÓNIA Gyere, drágám, kimegyünk a friss levegőre! Most kel fel a nap.

(Viktor hátrálva indulna.)

ANTÓNIA (megrántja a láncot) Drágám! Előre menj, ne hátra! (kimennek)

(Sötét.)

[Alternatív befejezés: sötét után a vérben ázott Péter térdel a földön, s mohón A könyvet lapozgatja.]

(Függöny.)

Gárdony-Budapest, 2025